

APPOLO STUDY CENTRE

மெளரியர்கள்

TEST 10

6 th Term II	அலகு 3	குடித்தலைமையில் இருந்து பேரரசு வரை
11 th history	அலகு 4	அரசு மற்றும் பேரரசு உருவாக்கம்

APPOLO
STUDY CENTRE

6^வ வகுப்பு தொகுதி - 2
அலகு- 3
குடித்தலைமையில் இருந்து பேரரசு வரை

கி.மு. (பொ.ஆ.மு) ஆறாம் நூற்றாண்டின் முக்கியத்துவம்:

- கி.மு. (பொ.ஆ.மு) ஆறாம் நூற்றாண்டில் புதிய பிராந்திய அரசுகள் உருவாயின. இதன் விளைவாக கங்கைச் சமவெளியில் வாழ்ந்த மக்களின் அரசியல் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. வட இந்தியாவில் புதிய அறிவு மலர்ச்சி தோன்றி வளரத் தொடங்கியது. மகாவீரரும் கௌதம புத்தரும் இந்த புது எழுச்சிக்கு வித்திட்டனர்.

சமூகத்தை மாற்றியதில் இரும்பின் பங்கு:

- சமூக மாற்றத்தில் இரும்பு குறிப்பிடத்தக்கப் பங்கினை வகித்தது. கங்கைச் சமவெளியின் வளமான மண், இரும்பினாலான கொழுமுனையின் பயன்பாடு ஆகியவற்றால் வேளாண் உற்பத்தி அதிகரித்தது. இத்துடன் இரும்பு, கைவினைப் பொருட்களின் உற்பத்தியை எளிதாக்கியதோடு அதிகரிக்கவும் உதவியது. வேளாண் உபரியும், அதிக அளவிலான கைவினைப் பொருட்களின் உற்பத்தியும் வணிக மற்றும் பரிமாற்ற மையங்களைத் தோற்றுவித்தன. இவ்வளர்ச்சி நகரங்களும் பெருநகரங்களும் உருவாவதற்கு வழி வகுத்தது. இரும்பைப் பயன்படுத்துவதில் ஏற்பட்ட நிபுணத்துவம் மற்றைய மகாஜனபதங்களைவிட மகதம் எழுச்சி பெற முக்கிய காரணமாயிற்று. இவ்வாறாக மகதம் தனக்கான ஒரு பேரரசை உருவாக்கியது.

‘கணா’ என்னும் சொல் ‘சரிசமமான சமூக அந்தஸ்தைக் கொண்ட மக்களைக் குறிக்கும். ‘சங்கா’ என்றால் ‘மன்றம்’ என்று பொருள். கண சங்கங்கள் சிறிய நிலப்பகுதியில் மேட்டுக்குடி மக்களைக் கொண்ட குழுவால் ஆளப்பட்டது. கண சங்கங்கள் சமத்துவ மரபுகளைப் பின்பற்றின.	‘முடியாட்சி’ அரசு என்பது ஒரு நிலப்பகுதியை அரசனோ அல்லது அரசியோ ஆள்வதாகும். முடியாட்சி முறை அரசில் ஒரு குடும்பம் நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்யும் போது அது அரச வம்சமாக மாறுகிறது. இந்த அரசுகள் வைதீக வேத மரபுகளைப் பின்பற்றின.
--	--

கணசங்கங்களும் அரசுகளும்:

- கி.மு. (பொ.ஆ.மு) ஆறாம் நூற்றாண்டில் வடஇந்தியாவில் இருவகைப்பட்ட அரசுகள் செயல்பட்டன.
  - கண-சங்கங்கள் - முடியாட்சிமுறைக்கு முன்னால் மேட்டுக்குடி மக்கள் அடங்கிய குழுவின் ஆட்சி
  - முடியாட்சி அரசுகள் - மன்னராட்சி முறையில் அமைந்தவை

ஜனபதங்களும் மகாஜனபதங்களும்:

- மக்கள் குழுவாக குடியேறிய தொடக்ககால இடங்களே ஜனபதங்கள் ஆகும். பின்னர் ஜனபதங்கள் குடியரசுகளாகவோ, சிற்றரசுகளாகவோ ஆனது. கங்கைச் சமவெளியில் இரும்பின் பரவலான பயன்பாட்டால் பரந்து விரிந்த மக்கள் வாழும் பகுதிகள் தோன்றின. இதனால் ஜனபதங்கள் மகாஜனபதங்களாக மாற்றம் பெற்றன.

பதினாறு மகாஜனபதங்கள்: (“பெரும் அரசுகள்”)

- கி.மு. (பொ.ஆ.மு) ஆறாம் நூற்றாண்டில் சிந்து கங்கைச் சமவெளியில் பதினாறு மகாஜனபதங்கள் இருந்தன. இது நாடோடி வாழ்க்கை முறையையும், இரத்த உறவுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த ஒரு சமூகம், வேளாண் சமூகமாக மாறத் தொடங்கிய காலம் ஆகும். அத்துடன் வணிகம் செய்யவும், பரிமாற்றம் செய்யவும் தொடங்கியது. எனவே நன்கு கட்டமைக்கப்பட்ட மற்றும் வலுவான ஆட்சி அவசியமாயிற்று. அதற்கு மையப்படுத்தப்பட்ட அரசு தேவைப்பட்டது.

16 மகாஜனபதங்கள்:

அங்கம், மகதம், வஜ்ஜி, காசி, மல்லம், குரு, கோசலம், அவந்தி, சேதி, வத்சம், பாஞ்சாலம், மத்சயம், சூரசேனம், அஸ்மகம், காந்தாரம் மற்றும் காம்போஜம்

இக்காலத்தில் நான்கு முக்கிய மகாஜனபதங்கள் இருந்தன.

அவைகள்:

- மகதம் - பீகார்
- அவந்தி - உஜ்ஜைனி
- கோசலம் - கிழக்கு உத்திரப்பிரதேசம்
- வத்சம் - கோசாம்பி, அலகாபாத்
- இந்த நான்கு மகாஜனபதங்களில் மகதம் ஒரு பேரரசாக உருவானது.

மகதத்தின் எழுச்சிக்கான காரணங்கள்:

- மகதம் கங்கைச் சமவெளியின் கீழ்ப்பகுதியில் அமைந்து இருந்தது. வளம் மிகுந்த இந்தச் சமவெளி வேளாண் விளைச்சலை அதிகரித்தது. இது அரசுக்கு நிலையான, கணிசமான வருமானத்தை அளித்தது.
- அடர்ந்த காடுகள் கட்டுமானங்களுக்குத் தேவையான மரங்களையும் படைகளுக்குத் தேவையான யானைகளையும் வழங்கியது.
- அதிக அளவிலான இயற்கை வளங்கள் குறிப்பாக இரும்பு ஆயுதங்கள் செய்யவும் மேம்படுத்திக் கொள்ளவும் அவர்களுக்கு உதவியது.
- வணிக, வர்த்தக வளர்ச்சி மக்களை இடம்விட்டு இடம் சென்று கலை மற்றும் தொழில் மையங்களில் குடியேறச் செய்தது.
- இவற்றின் விளைவாக நகரமயமாதல் ஏற்பட்டு மகதம் பேரரசாக எழுச்சி பெற்றது.

பண்டைய மகதத்தின் அரச வம்சங்கள்:

நான்கு அரச வம்சங்கள் மகதத்தை ஆண்டன.

- ஹரியங்கா வம்சம்
- சிசுநாத வம்சம்
- நந்த வம்சம்
- மௌரிய வம்சம்

ஹரியங்கா வம்சம்:

- மகதத்தின் படிப்படியான அரசியல் மேலாதிக்க வளர்ச்சி ஹரியங்கா வம்சத்தைச் சேர்ந்த பிம்பிசாரர் காலத்தில் தொடங்கியது. படையெடுப்பு, திருமண உறவு ஆகிய வழிகளில் பிம்பிசாரர் லிச்சாவி, மதுரா மற்றும் கோசல ஆகிய பகுதிகளில் தமது அரசை விரிவு படுத்தினார். அவருடைய மகன் அஜாதசத்ரு (புத்தரின் சமகாலத்தவர்) ராஜகிரகத்தில் முதல் பௌத்த சபை மாநாட்டைக் கூட்டினார். அவருடைய வாரிசான உதயன் பாடலிபுத்திரத்தில் புதிய தலைநகருக்கான அடித்தளமிட்டார்.

சிசுநாத வம்சம்:

- ஹரியங்கா அரச வம்சத்தைத் தொடர்ந்து சிசுநாத அரச வம்சத்தினர் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றனர். இவ்வம்சத்தைச் சேர்ந்த அரசர் காலசோகா தலைநகரை ராஜகிரகத்திலிருந்து பாடலிபுத்திரத்திற்கு மாற்றினார். இவர் இரண்டாம் பௌத்த மாநாட்டை வைசாலியில் கூட்டினார்.

நந்த வம்சம்:

- நந்தர்களே இந்தியாவில் முதன்முதலாகப் பேரரசை உருவாக்கியவர்கள் ஆவர். முதல் நந்தவம்ச அரசர் மகாபத்ம நந்தர் ஆவார். அவரைத் தொடர்ந்து அவருடைய எட்டு மகன்களும் ஆட்சி செய்தனர். அவர்கள் நவநந்தர்கள் (ஒன்பது நந்தர்கள்)

என்றழைக்கப்பட்டனர். கடைசி அரசரான தனந்தர் சந்திரகுப்த மௌரியரால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டார்.

நாளந்தா – யுனெஸ்கோவின் உலகப் பாரம்பரியச் சின்னம்:

நாளந்தா பண்டைய மகத நாட்டில் இருந்த பௌத்த மடாலயம் ஆகும். குப்தர்களின் காலத்தில் அது மிகப் புகழ் பெற்ற கல்வி மையமாகத் திகழ்ந்தது. நாளந்தா என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல் நா + அலம் + தா என்ற மூன்று சமஸ்கிருத சொற்களின் இணைப்பில் உருவானது. இதன்பொருள் ‘வற்றாத அறிவை அளிப்பவர்’ என்பதாகும்.

**மௌரியப் பேரரசு:
சான்றுகள்:**

தொல்லியல் சான்றுகள்	முத்திரை பதிக்கப்பட்ட நாணங்கள்
கல்வெட்டுகள்	அசோகரின் கல்வெட்டுப் பேராணைகள், ஜுனாகத் கல்வெட்டு ஆகியவை
மதச்சார்பற்ற இலக்கியங்கள்	கௌடில்யரின் அர்த்த சாஸ்திரம் விசாகத்தரின் முத்ராட்சஷம் மாமூலனாரின் அகநானூற்றுப்பாடல்
மதம் சார்ந்த இலக்கியங்கள்	சமண, பௌத்த நூல்கள், புராணங்கள்
வெளிநாட்டுச் சான்றுகள்	தீபவம்சம். மகாவம்சம். இன்டிகா

மெகஸ்தனிஸ்:

கிரேக்க ஆட்சியாளர் செலுக்கல் நிகேட்டரின் தூதுவராக, சந்திரகுப்த மௌரிய அரசவையில் இருந்தவர். பதினான்கு ஆண்டுகள் இந்தியாவில் இருந்தார். அவர் எழுதிய நூலின் பெயர் இன்டிகா. மௌரியப் பேரரசைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள இந்நூல் ஒரு முக்கியச் சான்றாகும்.

மௌரியப் பேரரசு - இந்தியாவின் முதல் பேரரசு:

தலைநகர்	பாடலிபுத்திரம் (தற்போதைய பாட்னா)
அரசு	முடியாட்சி
வரலாற்றுக் காலம்	ஏறத்தாழ கி.மு. (பொ.ஆ.மு) 322 முதல் 187 வரை
முக்கிய அரசர்கள்	சந்திரகுப்தர், பிந்துசாரர், அசோகர்

பாடலிபுத்திரத்தின் பிரம்மாண்டம்:

மௌரியப் பேரரசின் மாபெரும் தலைநகரான பாடலிபுத்திர நகருக்கு 64 நுழைவு வாயில்களும் 570 கண்காணிப்பு கோபுரங்களும் இருந்தன.

சந்திரகுப்த மௌரியர்:

- மௌரியப் பேரரசு இந்தியாவின் முதல் பெரிய பேரரசாகும். சந்திரகுப்த மௌரியர் இப்பேரரசை மகதத்தில் நிறுவினார். பத்ரபாகு எனும் சமணத்துறவி சந்திர குப்தரை தென்னிந்தியாவிற்கு அழைத்துச் சென்றார். சந்திரகுப்தர் சரவணபெலகொலாவில் (கர்நாடகா) சமணச் சடங்கான சல்லேகனா செய்து உயிர் துறந்தார். (சல்லேகனா என்பது உண்ணா நோன்பிருந்து உயர் துறத்தல் ஆகும். இது ஒரு சமணச் சடங்கு முறையாகும்).

பிந்துசாரர்:

- பிந்துசாரரின் இயற்பெயர் சிம்ஹசேனா. இவர் சந்திரகுப்த மௌரியரின் மகன் ஆவார். கிரேக்கர்கள் பிந்துசாரரை அமிர்தகதா என்று அழைத்தனர். அதன் பொருள் ‘எதிரிகளை அழிப்பவன்’ என்பதாகும். பிந்துசாரரின் ஆட்சியின்போது மௌரியரின் ஆட்சி இந்தியாவின் பெரும்பகுதியில் பரவியது. அவர் தனது மகன் அசோகரை உஜ்ஜைனியின் ஆளுநராக நியமித்தார். அவருக்குப்பின் அசோகர் மகதத்தின் அரசரானார்.

அசோகர்:

- மௌரிய அரசர்களில் மிகவும் புகழ் பெற்றவர் அசோகர் ஆவார். அவர் ‘தேவனாம்பிரியர்’ என்றழைக்கப்பட்டார். ‘கடவுளுக்குப் பிரியமானவன்’ என்பது இதன் பொருள் ஆகும்.

- அசோகர் கி.மு. (பொ.ஆ.மு) 261ல் கலிங்கத்தின் மீது போர் தொடுத்தார். அப்போரில் வென்று கலிங்கத்தைக் கைப்பற்றினார். அப்போரின் பயங்கரத்தை அசோகரே தன்னுடைய 13வது பாறைக் கல்வெட்டில் விவரித்துள்ளார்.

“அசோகர் ஒரு பிரகாசமான நட்சத்திரம் போல இன்று வரை ஒளிர்கிறார்”.

H.G. வெல்ஸ் - வரலாற்றறிஞர்

சந்த அசோகர் (தீய அசோகர்) தம்ம அசோகராக (நீதிமான் அசோகர்) மாற்றம்:

கலிங்கப் போருக்குப் பின்னர் அசோகர் ஒரு பௌத்தர் ஆனார். தம்மத்தின் கொள்கையை மக்களுக்குப் பரப்புவதற்காக அவர் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சுற்றுப் பயணங்கள் (தர்மயாத்திரைகள் - மேற்கொண்டார். அசோகரின் இரண்டாம் தூண் கல்வெட்டில் தர்மத்தின் பொருள் குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. அது அனைத்து மதங்களின் சாரமாகவுள்ள மிக உயர்ந்த கருத்தான மனிதாபிமானத்தை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. கீழ்க்கண்டவைகளுக்கு அவர் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். அவை:

- இரக்க உணர்வு
- அறக் கொடை
- தூய்மை
- புனிதத்தன்மை
- சுய-கட்டுபாடு
- உண்மையுடைமை
- மூத்தோர், ஆசிரியர், பெற்றோர் ஆகியோரிடத்தில் மரியாதையுடனும், பணிவுடனும் நடந்து கொள்ளல்.

சிங்கமுகத் தூண்:

சாரநாத்திலுள்ள அசோகருடைய தூணின் சிகரப் பகுதியில் அமைந்துள்ள சிங்க உருவங்கள் இந்திய தேசிய சின்னமாகவும், வட்ட வடிவ அடிப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள சக்கரம் இந்தியாவின் தேசியக் கொடியின் மையச் சக்கரமாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

- அவர் தன்னுடைய மகன் மகிந்தாவையும் மகள் சங்கமித்ராவையும் பௌத்தத்தைப் பரப்புவதற்காக இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தார். தம்மத்தின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காக மேற்கு ஆசியா, எகிப்து, கிழக்கு ஐரோப்பா ஆகிய பகுதிகளுக்கு சமயப்பரப்பாளர்களை அனுப்பி வைத்தார். அசோகர் தம்ம - மகாமாத்திரர்கள் என்னும் புதிய அதிகாரிகளை நியமித்தார். பேரரசு முழுவதிலும் பௌத்தமத்தைப் பரப்புவதே அவர்களுடைய பணியாகும். அசோகர் தனது தலைநகரான பாடலிபுத்திரத்தில் மூன்றாம் பௌத்தமத மாநாட்டைக் கூட்டினார்.

அசோகரின் பேராணகள்:

- பேரரசர் அசோகருடைய ஆணைகள் மொத்தம் முப்பத்திமூன்று. அவைகள் அசோகரால் தூண்களிலும், பாறைகளிலும் குகைச் சுவர்களிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை அமைதி, நேர்மை, நீதி ஆகியவற்றின் மீது அசோகர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையையும், மக்களின் நலன் மீது அவர் கொண்டிருந்த அக்கறையையும் விவரிக்கின்றன.

பேராணை - அரசரால் அல்லது உயர் பதவியில் இருப்பவரால் வெளியிடப்பட்ட ஆணை அல்லது பிரகடனம் ஆகும்.

அசோகர் கல்வெட்டுகளில் எழுத்து முறை:

சாஞ்சி - பிராமி

காந்தகார் - கிரேக்கம் மற்றும் அராமிக் வடமேற்குப் பகுதிகள் - கரோஸ்தி

- அசோகருடைய இரண்டு மற்றும் பதிமூன்றாம் பாறைக் கல்வெட்டுகள் மூவேந்தர்களான பாண்டியர், சோழர், கேரளபுத்திரர் ஆகியோரையும் சத்யபுத்திரர்களையும் குறிப்பிடுகின்றன.

மௌரியரின் நிர்வாகம் மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகம் அரசர்:

- அரசரே மௌரியப் பேரரசின் மேலான இறையாண்மை மற்றும் அதிகாரம் உடையவர் ஆவார்.
- 'மந்திரிபரிஷத்' எனும் அமைச்சரவை அரசருக்கு உதவியது. இந்த அமைச்சரவை ஒரு புரோகிதர், ஒரு சேனாபதி, ஒரு மகாமந்திரி மற்றும் இளவரசனைக் கொண்டதாகும்.
- அரசர் ஒருமிகச் சிறந்த உளவுத்துறையைக் கொண்டிருந்தார்.

வருவாய் முறை:

- நிலங்களே அரசுக்கு அதிக வருவாயை ஈட்டித் தந்தது. லும்பினியிலுள்ள அசோகரது கல்வெட்டு பாலி மற்றும் பாகா என்னும் இரண்டு வரிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது.
- மொத்த விளைச்சலில் 1/6 பங்கு (பாகா) நிலவரியாக வசூல் செய்யப்பட்டது.
- காடுகள், சுரங்கங்கள், உப்பு மற்றும் நீர்ப்பாசனம் ஆகியவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட வரிகள் அரசுக்கு கூடுதல் வருவாயாக அமைந்தன.
- அரசு வருவாயில் பெரும்பகுதி இராணுவத்திற்கான ஊதியம், அரசு அதிகாரிகளுக்கான ஊதியம், அறக் கட்டளைகள், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், சாலைகள் அமைத்தல் போன்ற பொதுப்பணிகள் ஆகியவைகளுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது.

நீதி நிர்வாகம்:

- அரசரே நீதித்துறையின் தலைவராவார். அவரே மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமும் ஆவார்.
- அரசர் தனக்குக் கீழாக பல துணை நீதிபதிகளை நியமித்தார். தண்டனைகள் கடுமையாக இருந்தன.

இராணுவ நிர்வாகம்:

- அரசரே படைகளின் தலைமைத் தளபதியாவார்.
- முப்பது நபர்களைக் கொண்ட குழு ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆறு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு குழுவும் கீழ்க்கண்டவற்றை நிர்வாகம் செய்தது.

- கடற்படை
- ஆயுதங்கள் (போக்குவரத்து மற்றும் விநியோகம்)
- காலாப்படை
- குதிரைப்படை
- தேர்ப்படை
- யானைப்படை

நகராட்சி நிர்வாகம் (நகரம் மற்றும் மாநகரம்):

- நகரத்தை நிர்வாகம் செய்வதற்காக 30 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழுவானது 5 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆறு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.
- நகரம் நிர்வாகம் 'நகரிகா' என்னும் அதிகாரியின் கீழிருந்தது. அவருக்கு ஸ்தானிகா, கோபா எனும் அதிகாரிகள் உதவி செய்தனர்.

ருத்ரதாமனின் ஜுனாகத்/கிரீனார் கல்வெட்டு சுதர்சனா ஏரி எனும் நீர்நிலை உருவாக்கப்பட்டதைப் பதிவு செய்துள்ளது. இதற்கான பணிகள் சந்திரகுப்த மௌரியரின் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டது. அசோகரின் காலத்தில் பணிகள் நிறைவு பெற்றன.

நாணயம்:

- பணம் வணிகத்திற்காக மட்டும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அரசாங்கம் பணியாளர்களுக்கு ஊதியத்தைப் பணமாகவே வழங்கியது.
- மயில், மலை மற்றும் பிறைச் சந்திர வடிவம் பொறிக்கப்பட்ட வெள்ளி நாணயங்கள் (பணம்), 'மாஸாகாஸ்' என்று அழைக்கப்பட்ட செப்பு நாணயங்கள் ஆகியன அரசினுடைய நாணயங்களாக இருந்தன.

வணிகமும் நகரமயமாதலும்:

- வணிகம் செழிப்புற்றது. குறிப்பாக கிரேக்கம் (ஹெலனிக்) மலையா, இலங்கை, பர்மா ஆகிய நாடுகளுடன் பெருமளவு வணிகம் நடைபெற்றது. காசி (பனாரஸ்) வங்கா (வங்காளம்) காமரூபா (அஸ்ஸாம்) மற்றும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த மதுரை ஆகிய இடங்களில் சிறப்பு மிக்க துணிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன என்று அர்த்தசாஸ்திரம் குறிப்பிடுகிறது.

முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருட்கள்	முக்கிய இறக்குமதிப் பொருட்கள்
நறுமணப் பொருள்கள் முத்துக்கள் வைரங்கள் பருத்தி இழை துணி தந்தத்தினாலான பொருட்கள், சங்குகள், சிப்பிகள்	குதிரைகள் தங்கம் கண்ணாடிப் பொருட்கள் பட்டு (லினன்)

மௌரியர் கலையும் கட்டடக்கலையும்:

மௌரியர் கால கலையை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

- உள்ளூர்க் கலை - யக்ஷன், யக்ஷி உருவச் சிலைகள்.
- அரச கலைகள் - அரண்மனைகள் மற்றும் பொது கட்டடங்கள், ஒற்றைக்கல் தூண்கள், பாறை குடைவரைக் கட்டடக்கலை, ஸ்தூபிகள்

யக்ஷன் என்பது நீர், வளம். மரங்கள், காடுகள், காட்டுச் சூழல் ஆகியவற்றோடு தொடர்புடைய கடவுள் ஆவார். யக்ஷி என்பது யக்ஷாவின் பெண்வடிவமாகும்.

ஸ்தூபி:

- ஸ்தூபியானது செங்கல் அல்லது கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ள அரைக்கோள வடிவமுடைய குவிமாடம் போன்ற அமைப்பாகும். புத்தரின் உடல் உறுப்புகளின் எச்சங்கள் ஸ்தூபியின் மையத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

சாரநாத்திலுள்ள ஒற்றைக்கல் தூண்:

- இத்தூணின் சிகரப்பகுதியில் தர்மச்சக்கரம் இடம் பெற்றுள்ளது.

பாறைக் குடைவரை கலையின் தொடக்கம்:

- நாகர்ஜுனா பராபர் குன்றுகளிலுள்ள பாறை குடைவரைக் குகைக் கோவில்கள்
- புத்தகயாவுக்கு வடபுறம் பல குகைகள் உள்ளன. பராபர் குன்றிலுள்ள மூன்று குகைகளில் அசோகருடைய அர்ப்பணிப்புக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. (இக்குகைகள் யாருக்காக அமைத்துக் தரப்பட்டன என்ற விவரங்கள் அடங்கிய கல்வெட்டுகள்) நாகர்ஜுனா கொண்டாவினிலுள்ள மூன்று குகைகளில் தசரத மௌரியரின் (அசோகரின் பேரன்) கல்வெட்டுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மௌரியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்:

- அசோகருக்குப் பின்வந்த அரசர்கள் மிகவும் வலிமை குன்றியவர்களாக இருந்தனர்.
- பேரரசின் பல பகுதிகளில் தொடர்ந்து நடைபெற்ற கலகங்கள்.
- பாக்கிரிய நாட்டைச் சேர்ந்த கிரேக்கர்களின் படையெடுப்பு பேரரசை மேலும் வலிமை குன்றச் செய்தது.

- மௌரியப் பேரரசின் கடைசி அரசர் பிருகத்தரதா அவருடைய படைத் தளபதியான புஷ்யமித்ர சுங்கரால் கொல்லப்பட்டார். அவரே சுங்க அரசவம்சத்தை நிறுவினார்.

பண்டைய பெயர்	தற்போதைய பெயர்
ராஜகிரகம்	ராஜ்கிர்
பாடலிபுத்திரம்	பாட்னா
கலிங்கா	ஒடிசா

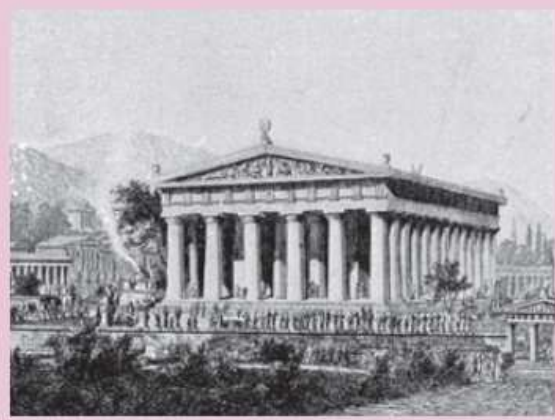
உலகம் அந்நாளில்

சீனப்பெருஞ்சுவர்:

இது பழங்காலத்தில் கட்டப்பட்ட தொடர்ச்சியான பல கோட்டைச் சுவராகும் குன்-சி-ஹங் என்னும் பேரரசர் தனது பேரரசின் வட எல்லையை பாதுகாப்பதற்காக கி.மு (பொ.ஆ.மு) மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இந்தச் சுவர்களை இணைத்தார்.

ஒலிம்பியாவின் ஜியஸ் (Zeus) கோயில்:

கிரிஸ் நாட்டில் உள்ள ஒலிம்பியாவில் கி.மு. (பொ.ஆ.மு) ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட கோயில் ஜியஸ் என்ற கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது. இது பண்டைய உலகின் ஏழு அதிசயங்களில் ஒன்றாகும்.

11TH HISTORY

UNIT 4

அரசு மற்றும் பேரரசு உருவாக்கம்

அறிமுகம்:

பொ.ஆ.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து மூன்றாம் நூற்றாண்டுவரைவட இந்தியா பலமுக்கியமான அரசியல், சமூகமாற்றங்களை எதிர்கொண்டது. பௌத்தம், சமணம் இந்தியாவின் முக்கியமான புதியமதங்களாக உருவாகின. ஏராளமான மக்கள் இந்த மதங்களைப் பின்பற்றினார்கள். இவ்விரு அவைதீகமதங்களும் வைதீகவேதமதத்தின் கோட்பாடுகளுக்கு முரணானவை. புதிதாக உருவாகி வந்த சமூகத்தில் மக்கள் பல்வேறு மதநம்பிக்கைகள் கொண்டவர்களாக இருந்ததைத் தொடர்ந்து, சமணம், பௌத்தம் ஆகிய புதிய மதங்கள் போதித்த புதிய நம்பிக்கைகள், கருத்துகளின் விளைவாக அவரை வேதசடங்குகளில் மட்டுமே மையம்

கொண்டிருந்த சமூக அமைப்புகுறிப்பிடத்தகுந்த மாறுதல்களுக்கு உள்ளானது. அரசு முறை தொடங்கிய இக்காலகட்டத்தில், சிறுநாடுகளும் இனக்குழுக்களின் கூட்டமைப்புகளும் போர் மூலம் வெல்லப்பட்டு, ஒரு பேரரசு உருவாகும் விதத்தில் இணைக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாகப் பெரிய அரசுகள் உருவாகின. அவைசக்ரவர்த்தி அல்லது ஏக்ராட் என்ற உயர்ந்த அரசபதவிகளால் ஆட்சி செய்யப்பட்டன. இவ்வாறு இன்றைய பிகார், கிழக்கு உத்திரபிரதேசம் ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கிய கங்கைச் சமவெளியில் இது இப்பகுதியின் சமூக, பொருளாதார, நிர்வாக அமைப்பைப் பெரிதும் மாற்றியது.

சமவெளிகளும், கங்கைமற்றும் அதன் துணைநதிகள் போன்றவற்றாத நதிகளிலிருந்து கிடைத்த நீர்வளமும் இந்தக் குறிப்பிடப்பகுதியில் பெரிய நாடுகள் உருவாவதற்குச் சாதகமாக இருந்த சூழலாகும். இந்த ஆறுகள் வணிகம், பயணங்கள் ஆகியவற்றுக்கு முக்கியமான நீர்வழிப் பாதைகளாகவும் பயன்பட்டன. புத்தரின் சமகாலத்தவரான பிச்சாரார் பேரரசை நிர்மாணிக்கும் பணியைத் தொடங்கினார். அதன் பிறகு அவரது புதல்வர் அஜாதசத்ருவாலும், பின்னர் நந்தர்களாலும் மேலும் வலுவாக்கப்பட்டது. சந்திரகுப்தமௌரியர் உருவாக்கிய மௌரியவம்சத்தின் தோற்றத்தோடு, இந்தப் பேரரசு தனது புகழின் உச்சத்தை அடைந்தது. முதல் மூன்று மௌரிய அரசர்களான சந்திரகுப்தர், பிந்துசாரர், அசோகர் ஆகியோர் நன்கு அறியப்பட்ட மௌரிய அரசர்கள் ஆவர். அசோகருக்குப் பிறகு மௌரியப் பேரரசு மெல்லமெல்ல வீழ்ச்சி அடைந்தது.

சான்றுகள்:

மௌரியர் காலத்தைச் சேர்ந்த சந்திரகுப்தர், அவருக்கு அடுத்துவந்த இரு அரசர்கள் ஆகியோரின் பெயர்கள் எல்லாம் இப்போது அனைவரும் அறிந்திருக்கின்றனர். ஆனால், அந்த அரசர்களின் வாழ்வையும் வாழ்க்கைப்போக்குகளையும் மறு உருவாக்கம் செய்வதற்குத் தொடக்ககால வரலாற்றாய்வாளர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டார்கள். மௌரிய அரசர்கள் பற்றி பல்வேறு பௌத்த, சமண இலக்கியங்களிலும், இந்துமத இலக்கியங்களில் ஒன்றான பிராமணங்களிலும் சில குறிப்புகள் இருந்தாலும், அவர்களைப் பற்றி நேரடியான குறிப்புகளோ அவர்களது சமகாலத்தைப் பற்றி விரிவான பதிவுகளோ, இலக்கியங்களோ இல்லை. இலங்கையில் கிடைத்த, பாலி மொழி நூலான மகாவம்சம் என்ற வரலாற்றோடு ஒரு முக்கியமான கூடுதல் ஆதாரம் ஆகும். இந்த ஆதாரங்கள் மூலம் துண்டு துண்டாகக் கிடைக்கும் தகவல்கள் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் அலெக்சாண்டர் படையெடுத்ததைத் தொடர்ந்து, இந்தியா பற்றி எழுதிய கிரேக்க வரலாற்று அறிஞர்களின் பதிவுகளால் உறுதி செய்யப்பட்டன.

வரலாற்றின் தொடக்ககாலம் பற்றி வரலாற்றாளர்கள் அறிந்து கொள்ள ஏராளமான தகவல்களைத் தரும் முக்கியமான சாதனங்களாகத் தொல்லியலும் கல்வெட்டியலும் உள்ளன. குறிப்பாக, தொல்லியல் மிகவும் முக்கியமானது. ஏனெனில், தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகளின் மூலம் நகரப் புறத்தோற்றம் பற்றி, அதாவது நகரத்தின் அமைப்பு, கட்டிடங்களின் கட்டுமானம் ஆகியவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அக்காலமக்களுக்குத் தெரிந்திருந்த உலோகங்கள், அவர்கள் பயன்படுத்திய கருவிகள். அவர்கள் கையாண்ட தொழில் நுட்பம் என்று மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் பண்பாடு குறித்த தகவல்களையும் அறிய முடிகிறது.

கங்கைப் பகுதியின் தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள் காலப்போக்கில் அப்பகுதியில் உருவான நகரமையங்களின் தன்மை குறித்த நம்பகமானசான்றுகளைத் தந்துள்ளன. இக்கால கட்டத்தினைத் சேர்ந்தகல் வெட்டுச் சான்றுகள் அதிகம் இல்லை. மிகப் பரவலாக அறியப்பட்டவை அசோகருடைய கல்வெட்டுக் கட்டளைகளே. இவை நாட்டின் பலபகுதிகளிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. 1837 இல் ஜேம்ஸ் பிரின்செப் சாஞ்சியில் உள்ள கல்வெட்டுஒன்றில் இருந்தபிராமிஎழுத்துகளின் பொருளைக் கண்டுபிடித்தபிறகுதான் மௌரியகாலகட்டத்தை மறு உருவாக்கம் செய்வது பெரியஅளவிற்கு சாத்தியப்பட்டது. அதேசமயத்தில்,நாட்டின் மற்ற பகுதிகளைச் சேர்ந்தமௌரியஅரசின் கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் குறித்த தகவல்களும் கிடைத்தன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகள் மூலம் சிந்துவெளி நகரங்களானஹரப்பா,மெஹஞ்சதாரோ ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடிக்கும் வரைபத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமிகப் பழமையானதொல்லியல் பொருள் இவைதான் என்பதைநினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

மௌரியஅரசின் அனைத்துகல்வெட்டுக் கட்டளைகள் ஒருபெரியஅரசரைக் குறிப்பிட்டே தொடங்குகின்றன. அவைதேவனாம் பிரியபியதஸ்ஸி (தேவர்களுக்குப் பிரியமான,மனநிறைவாக) இவ்வாறு கூறினார் என்று தொடங்குகின்றன. மௌரியப் பேரரசின் இந்தகல்வெட்டுக் கட்டளைகள் நாடுமுழுவதும் பரவலாகக் கிடைத்ததன் மூலம் அவர் ஒரு பரந்த பேரரசை ஆண்டிருக்கிறார் என்பதை உணரமுடிந்தது. ஆனால் அந்தஅரசர் யார்? புராணங்களும் பௌத்த இலக்கியங்களும் அசோகர் என்றஒருசக்கரவர்த்திபற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளன. பலகல்வெட்டுக் கட்டளைகளின் பொருளும் ஒவ்வொன்றாகக் கண்டறியப்பட்ட போதுபொ.ஆ.1915 இல் அந்தஅரசர் அசோகர் தான் எனஉறுதி செய்யப்பட்டது. இதுமௌரியவரலாற்றைமறு உருவாக்கம் செய்வதை சாத்தியமாக்கியது.

இனி இரண்டுபிற்காலவரலாற்றுச் சான்றுகளைப் பார்ப்போம். முதலாவதுகுஜராத்தில் உள்ளகிர்நார் என்ற இடத்திற்குஅருகில் உள்ள ஜுனாகத்தில் உள்ளபாறைகக் கல்வெட்டு. இது பொ.ஆ. 130 - 150 காலத்தைச் சேர்ந்தது. அந்தப் பகுதியைஆண்டருத்ரதாமன் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தக் கல்வெட்டுவெட்டப்பட்டது. இதுபேரரசர் சந்திரகுப்தரின் மாகாண அரசப்பிரதிநிதி (ராஷ்ட்ரியா) புஷ்யகுப்தர் பற்றிக் குறப்பிடுகிறது. இது பின்வரும் இரண்டு காரணங்களுக்காக முக்கியமானது.

1. மேற்கே வெகு தூரத்திற்கு குஜராத் வரை மௌரியப் பேரரசு பரவி இருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.
2. சந்திரகுப்தர் மரணமடைந்து நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்ட பிறகும் கூட நாட்டின் பல பாகங்களில் அவர் அறியப்பட்டவராகவும் நினைவில் இருப்பவராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

இரண்டாவதுசான்றுஒரு இலக்கியப் படைப்புஆகும். அதுவிசாகதத்தரின் முத்ராராட்சம் என்றநாடகம் பொ.ஆ. நான்காம் நூற்றாண்டிற்குச் சிறிதுகாலத்திற்குப் பிறகு,குப்தர்கள் காலத்தில் எழுதப்பட்டது. இந்தநாடகம் மகதஅரிணையில் சந்திரகுப்தர் அமர்ந்ததைப் பற்றியது. சந்திரகுப்தருக்குஎதிரானபடையெடுப்பைத் தடுக்கஅவரதுதலைமையிலோசர் 'சாணக்கியர்' அல்லது'கௌடில்யர்' தீட்டியயுக்திகளைப் பட்டியலிடுகிறது. இந்தநாடகம் சந்திரகுப்தர் குறித்துமற்றசமகாலஆதாரங்களிலிருந்துதிரட்டியதகவல்களைஅடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால், இதையும் ஓர் உறுதிப்படுத்தும் சான்றாகக் எடுத்துக் கொள்ளலாம். சந்திரகுப்தரின் புகழ் அவர் மறைந்துநீண்டநாட்கள் ஆன பின்பும்,பொதுக்கதையாடலிலும் நினைவிலும் மங்காமல் நிலைத்திருந்ததுஎன்பதை இந்தஆதாரங்கள் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்கிறோம். வாய்மொழிக் கதையாடல் பாரம்பரியங்களின் முக்கியத்துவத்தினைஉறுதிப்படுத்துகின்றன. அவைதற்போதுஒருநம்பகமானவரலாற்றுச் சான்றுகளாகஏற்கப்படுகின்றன.

ஹரியங்காவம்சத்தின் கீழ் மகதத்தின் எழுச்சி:

16 மகாஜனபதங்களில் தொடக்ககாலத்தில் காசிசக்திவாய்ந்ததாக இருந்தது. எனினும் பின்னர் கோசலம் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. மகதம்,கோசலம்,விர்ஜ்ஜி,அவந்திஆகியவற்றிற்கிடையேஒருஅதிகாரப் போராட்டம் தொடங்கி,

இறுதியில் மகதம் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மகாஜனபதமாக உருவாகி, முதல் இந்தியப் பேரரசு அமைத்தது.

ஹரிங்கா வம்சத்தின் பிம்பிசாரர் மகதத்தின் முதல் அரசராக அறியப்படுகிறார். அவர் திருமண உறவுகள் மற்றும், போர்கள் மூலம் மகதப் பேரரசின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தினார். கோசல அரசர் பிரசேனஜித்திற்குத் தனது சகோதரியை மணம் செய்துத்தன் மூலம், காசியை வரதட்சணையாகப் பெற்றார். லிச்சாவி, மாத்ரா இளவரசிகளை அவர் மணந்தார். அவ்ந்தி அரசரோடு நட்பான உறவைப் பேணினார். ஆனால் அங்கத்தை ராணுவ பலத்தால் இணைத்துக் கொண்டார். இவ்வாறாக, மகதம் ஒரு சக்திவாய்ந்த, முக்கியமான பேரரசானது. தனது ஆட்சியில், பல்வேறு மதப் பிரிவுகளையும், அவற்றின் தலைவர்களையும் பிம்பிசாரர் ஆதரித்தார். அவர் புத்தரையும் சந்தித்திருக்கிறார்.

அஜாதசத்ரு, தந்தை பிம்பிசாரரைக் கொன்றுவிட்டு ஆட்சிக்குவந்தார். உடனடியாக பிம்பிசாரருக்கு வரதட்சணையாகத் தந்திருந்த காசியை அரசர் பிரசேனஜித் திரும்ப எடுத்துக்கொண்டார். இதனால் மகதநாட்டிற்கும் கோசலநாட்டிற்கும் மோதல் உருவானது. பிரசேனஜித் தனது நாட்டிலிருந்து விரட்டப்பட்டு, இராஜகிருகத்தின் கோட்டைவாசலில் இறந்துபோகும் வரை போர் தொடர்ந்தது. பின்னர் கோசலநாட்டுடன் மகதநாடு இணைந்தது. அஜாதசத்ரு லிச்சாவியினருடன் போரிட்டு வென்றார். பல்வேறு லிச்சாவி இனக்குழுக்களிடையே பகைமையை வளர்ப்பதற்காகத் தனது அமைச்சர் வாசகராவை அனுப்பினார். அஜாதசத்ரு லிச்சாவியரையும் மல்லர்களையும் வென்றார். அஜாதசத்ருவும் புத்தரைச் சந்தித்திருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. பொ.ஆ.மு. 461 இல் அஜாதசத்ரு மறைந்தபோது மகதம் அசைக்க முடியாத வலுவான அரசாகி விட்டது.

ஹரியங்காவம்சத்தைத் தொடர்ந்து சிசுநாகவம்சம் வந்தது. வாரணாசியின் அரசுப் பிரதிநிதி சிசுநாகர் என்பவர் ஹரியங்கா அரசரைக் கொன்று அரியணை ஏறினார். சிசுநாகர்கள் ஐம்பதாண்டுக் காலம் ஆட்சி செய்தனர். பிறகு அரியணையை அவர்களிடமிருந்து மஹாபத்மநந்தர் கைப்பற்றினார்.

பரந்துபட்ட, அதிகாரவர்க்கத்தை உருவாக்கவும், நிர்வாகத்தையும் ராணுவத்தையும் நடத்த நிதி ஆதாரத்தையும் ஆட்களையும் திரட்டவும் ஒரு புதிய நிர்வாக அமைப்பு ஒருமையப்படுத்தப்பட்ட அரசிற்கு தேவைப்பட்டது. வரிவிதிப்பின் மூலம் அரசின் செலவுகளுக்குத் தேவையான நிதியைத் திரட்ட ஒருவருவாய் நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டியதாக இருந்தது. இத்தகைய ஒரு அரசியல் உருவாக்கம் நிர்வாகமையங்களாக, நகரங்களையொழியும் இடங்களை மாற்றுவதற்கு இட்டுச் சென்றது. இவைகிராமங்கள், ஊரகப் பகுதிகளிலிருந்து மாறுபட்டவை. பேரரசை விரிவுபடுத்தவும் பாதுகாக்கவும் ஒரு பெரிய நிலையான ராணுவம் தேவைப்பட்டது.

நந்தர்கள் : இந்தியாவில் முதல் பேரரசை உருவாக்கியவர்கள்:

அஜாதசத்ரு மறைந்து சமார் நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பொ.ஆ.மு. 362 இல் நந்தர்கள் மகதப் பேரரசின் அரசர்களானார்கள். முதல் நந்த அரசர் மஹாபத்மா ஆவார். இவர் சிசுநாக அரசரைக் கொன்று அரியணையைக் கைப்பற்றியதாக நம்பப்படுகிறது. நந்தர்களின் கீழ் பேரரசு நன்கு விரிவடைந்தது. நந்தர்களின் செல்வமும் அதிகாரமும் பரவலாக அறியப்பட்டன. எதிரிகளுக்கு அச்சமூட்டுவதாகவும் இருந்தன. மஹாபத்மநந்தரைத் தொடர்ந்து அவருடைய எட்டு புதல்வர்கள் ஆட்சி செய்தார்கள். இவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நவநந்தர்கள் என்றழைக்கப்படுகிறார்கள். பேரரசை விரிவாக்கும் பணியில் நந்தர்கள் பலசத்திய இனக்குழுக்களை

அழித்தார்கள். ஓரளவு சுயேச்சையான அதிகாரம் கொண்டிருந்த சத்திரியர்களால் ஆளப்பட்ட அரசுகளையும் அடிமைப்படுத்தினார்கள். இவ்வாறாக, ஒரு சர்வாதிகாரமான, மையப்படுத்தப்பட்ட அரசை உருவாக்கினார்கள். ஓடிசாவின் புவனேஷ்வருக்கு அருகிலுள்ள உதயகிரியில் காணப்படும் ஹதிகும்பா (யானைக்குகை) கல்வெட்டு முற்றாறு வருடங்களுக்கு முன் அரசர் நந்தர் வெட்டிய நீர்வழிகாலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இது நந்த அரசு எந்த அளவிற்குப் பரவியிருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது. நந்தர்கள் திறமையான நிர்வாகிகளாக, மகதப் பேரரசை விரிவுபடுத்தியவர்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் மக்களிடையே செல்வாக்கு பெற்றிருக்கவில்லை.

பாரசீக,மாசிடோனியபடையெடுப்புகள்:

ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்துவடமேற்கு இந்தியாபாரசீகத்துடனும் கிரேக்கத்துடனும் பண்பாட்டுத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. சிந்துபகுதியின் காந்தாரமும்,அதன்

சுற்றுவுட்டாரங்களும் பாரசீகத்தின் ஆக்கிமீனைட் பேரரசின் ஒருசிறுபகுதியாக இருந்ததுஎன்பதைஅறியவியப்பாக இருக்கும். பொ.ஆ.மு. 530 வாக்கில்,பாரசீகப் பேரரசர் சைரஸ் இந்தியாவிற்குப் படையெடுத்துவந்துகபிஷாஎன்றநகரைஅழித்தார். கிரேக்கவரலாற்றாளர் ஹெரோடொட்டஸின் கூற்றின்படி,காந்தாரம் ஆக்கிமீனைட் பேரரசின் இருபதாவதுமற்றும் செல்வமிக்கசத்தரபியாக இருந்தது. மஹாஅலெக்சாண்டரின் படையெடுப்புவரையிலும் அதுபாரசீகப் பேரரசின் ஒருபகுதியாகவே இருந்துவந்தது. முதலாம் டாரியஸின் கல்வெட்டுகள் சிந்துபகுதியில் பாரசீகர்கள் இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது. “சுதாரா, ஹராவதி,மகா”பகுதிகளின் மக்கள் ஆக்கிமீனைட் பேரரசின் குடிமக்கள்”என்றும் கூறுகின்றது.

ஈரானில் உள்ளபெர்சிபோலிசில் காணப்படும் முதலாம் டாரியஸின் கல்வெட்டில்தான் “இந்து”என்றவார்த்தைமுதன் முறையாகத் காணப்படுகிறது. பொதுவாகநதியையும்,குறிப்பாகசிந்துநதியையும் குறிக்கும் ‘சிந்து’ என்றசொல் பாரசீகத்தில் ‘இந்து’வானது. கிரேக்கர்கள் Sinduஎன்பதில் உள்ளS ஐ நீக்கிவிட்டு,Induஎன்றார்கள். அதுபின்னர் ‘ஹிந்து’என்றானது. பின்னர் அதிலிருந்து‘இந்தியா’வந்தது.

தட்சசீலம்:

தட்சசீலம் இன்றையபாகிஸ்தானில் உள்ளது. பொ.ஆ.மு. ஐந்தாம்,நான்காம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடையேஅதுபாரசீகத்தின் ஆக்கிமீனைட் பேரரசின் பகுதியாக இருந்தது. கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்கும் இடையில் உள்ளவணிகப் பெருவழியில்,அதன் அமைவிடம் இருந்ததால் சிறப்பானமுக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. தட்சசீலம் முக்கியமானகல்வி,கலாச்சாரமையமாகஉருவானது. கல்விக்காகமானவர்கள் வெகுதூரங்களிலிருந்துஅங்குவந்தார்கள். 1940 களில் சர் ஜான் மார்ஷல் நடத்தியஅகழ்வாய்வுகளின் போது இந்தநகரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ‘எந்தஒருநாகரிகத்திலும் இல்லாதஉயர்ந்தஅறிவார்ந்தசாதனைகளைப் படைத்ததாக” தட்சசீலம் கருதப்படுகிறது. பாணினி தனது புகழ்பெற்ற படைப்பான அஷ்டத்யாயி என்ற இலக்கிய நூலை இங்குதான் எழுதியதாகத் தெரிகிறது.

பாரசீகத் தொடர்பின் தாக்கம்:

பொ.ஆ.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதிபாரசீகப் பேரரசின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்ததால், இந்தப்பகுதிபாரசீகமற்றும் இந்தியப் பண்பாடுகளின் சங்கமமாகமாறியது. பாரசீகத் தொடர்புபண்டைய இந்தியாவின் கலை, கட்டிடக்கலை, பொருளாதாரம், நிர்வாகம் ஆகியவற்றில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்தப் பண்பாட்டுத் தாக்கம் காந்தாரப் பகுதியில் அதிகமாக இருந்தது. மிக முக்கியமான தாக்கம் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் பயன்படுத்தப்படும் கரோஷ்டி எழுத்துமுறையின் வளர்ச்சியாகும். இந்த கரோஷ்டி எழுத்தைக் காந்தாரப் பகுதியில் தன்னுடைய கல்வெட்டுகளுக்காக அசோகர் பயன்படுத்தினார். இது பாரசீகத்தின் ஆக்கிமீனைட் பேரரசில் பரவலாகப் பயன்பட்டு வந்த அராமிக்கிலிருந்து உருவானதாகும்.

அராமிக் போலவேகரோஷ்டியும் வலதுபுறமிருந்து இடதுபுறமாகஎழுதப்படும் எழுத்துமுறையாகும். பாரசீகத்தில் சிக்லோய் என்றவெள்ளிநாணயம் இப்பகுதியிலிருந்துமாதிரியாகஎடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதேஆகும். இந்தியாவின் மிகப் பழமையானநாணயங்கள் மகாஜனபதஅரசின் காலத்தவையாகும். நாணயத்திற்கான இந்தியப் சொல்லான ‘கார்சா”பாரசீகமொழியிலிருந்துவந்ததாகும். இந்தநாணயங்கள் பாரசீகநாணயங்களைப் பார்த்துஉருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம். இக்காலகட்டத்தில் இந்தநாணயங்களின் புழக்கம், இந்தியா-பாரசீகத்திற்கு இடையில் வணிகத் தொடர்பு இருந்ததைஉணர்த்துகிறது. அசோகருடையகல்வெட்டுக் கட்டளைகள் ஆக்கிமீனைட் அரசர் டாரியஸின் கல்வெட்டுக் கட்டளைகளைப் பார்த்துஉருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம். அசோகரின் கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் ஈரானியச் சொல்லான‘டிபிக்குப் பதிலாக’லிபி’என்றசொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றன.

மெளரியக்கலைகளும் கட்டிடக்கலைகளும் பாரசீகத் தாக்கத்துக்கான அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ளன. மெளரியத் தூண்களான அசோகர்

சமஸ்கிருதத்திற்கும் பாரசீகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு:

ரிக் வேதத்திற்கும் அவஸ்தாவிற்கும் பலமொழியியல் ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. ஆரியர்கள் என்ற சொல்லைப் பண்டைக்கால பாரசீகர்களும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தியமொழி-பண்பாட்டு ஆய்வாளர் தாமஸ் பரோவின் கூற்றின்படி, உச்சரிப்புமட்டும் காலப்போக்கில் மாறியிருக்கலாம். பொ.ஆ.மு. 1380 ஐச் சேர்ந்த போகஸ் கோய் (வடகிழக்கு சிரியா) கல்வெட்டு ஒன்று ஒரு ஹிட்டைட் அரசனுக்கும், மிட்டன்னி அரசனுக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறது. அது சிலிரிக் வேதகடவுள்களான இந்தரா, உருவனா (வருணா), மித்ரா, நஸ்தயா (அஸ்வினி) ஆகிய பெயர்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

தூண்கள் ஆக்கிமீனைட் பேரரசில் காணப்படும் தூண்களை ஒத்துள்ளன. தூண்களின் முகட்டில் உள்ள மணிபோன்ற உச்சி, குறிப்பாக சாரநாத் தூணின் சிங்க உச்சி, ராம்பூர்வால் தூணின் மணி உச்சி ஆகியவை ஆக்கிமீனைட் தூண்களில் காணப்படும் உச்சிகளை ஒத்தே உள்ளன. அதே போல பாடலிபுத்திரத்தின் அரண்மனையின் எஞ்சிய தூண்கள் உள்ள பகுதி ஆக்கிமீனைட் தலைநகரத்தின் தூண்கள் கொண்ட மண்டபத்தை மிகவும் ஒத்திருக்கிறது. எனினும், இக்கலைஞர்கள், பாரசீக கலையால் உத்வேகம் பெற்றிருந்த போதிலும், தமது படைப்பில் ஒரு தீர்மானமான இந்தியத் தன்மையைக் கொடுத்திருந்தார்கள்.

அலெக்சாண்டர் படையெடுப்பு:

தனந்தரின் ஆட்சிக்காலத்தில் அலெக்சாண்டர் வட-மேற்கு இந்தியா மீது (பொ.ஆ.மு. 27 – 325) படையெடுத்தார். பலவகைகளில் அலெக்சாண்டரின் படையெடுப்பு இந்திய வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாகும். அதுபிற்காலத்தில் பல நூற்றாண்டுகளுக்குத் தொடர்போகும் இந்தியா மற்றும் மேற்குலகிற்கு இடையிலான தொடர்பின் ஆரம்பத்தைக் குறித்தது. கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர்கள் இந்தியா பற்றி எழுத ஆரம்பித்தார்கள். கிரேக்க அரசுப் பிரதிநிதிகளும் அரசர்களும் இந்தியாவின் வட-மேற்குப் பகுதியில் ஆட்சி செய்தார்கள். அது இந்திய ஆட்சியிலும் கலைகளிலும் புதிய பாணிகளை உருவாக்கியது. அலெக்சாண்டர் பஞ்சாப் பகுதியில் தனது வெற்றிக்குப் பிறகு, மகதப் பேரரசைத் தாக்கும் நோக்கத்தோடு, மேலும் கிழக்கு நோக்கி நகரவிரும்பினார். எனினும், அவருடைய படையினர் கிழக்கின் மாபெரும் பேரரசரைப் (நந்தர்) பற்றியும், அவருடைய பெரியராணுவத்தைப் பற்றியும் கேள்விப்பட்டிருந்ததால் அத்தகைய வலுவான எதிரியுடன் போரில் ஈடுபட மறுத்து விட்டார்கள்.

பொ.ஆ.மு. 326 இல் பாரசீகர்களைத் தோற்கடித்து விட்டு, அலெக்சாண்டர் இந்தியத் துணைகண்டத்திற்குள் நுழைந்த போது தட்சசீலத்தின் அரசரான அம்பி அவரிடம் சரணடைந்து, அவரது மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். அலெக்சாண்டரின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க போர் ஜீலம் நதிக்கரைக்கும் பியாஸ் நதிக்கரைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியை ஆட்சி செய்த போரஸ் உன் நடந்தது. இருராணுவங்களும் ஹைடாஸ்பெஸ் போரில் சந்தித்தன. இதில் போரஸ் சிதைப்பிடிக்கப்பட்டார். பின்னர், போரஸின் கண்ணியத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட அலெக்சாண்டர் தனது மேலாதிக்கத்தை ஏற்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் அவரது அரியணையைத் திருப்பித்தந்தார். போரினால் களைப்படைந்த அவரது வீரர்கள் மேலும் அணிவகுத்துச் செல்ல மறுத்தார்கள். இராணுவம் தயங்கும் போது மேற்கொண்டு செல்ல அலெக்சாண்டர் விரும்பவில்லை. நாடுதிரும்பும் வழியில் அலெக்சாண்டர் டைபாய்டுகாரணமாக பாபிலோனில் இறந்தார்.

இந்தியாவில் அலெக்சாண்டரின் படையெடுப்பின் தாக்கம்:

அலெக்சாண்டரின் படையெடுப்பு இந்தியத் துணைகண்டத்தின் வடமேற்குப் பகுதியில் கிரேக்க சந்தர்ப்புகள் (மாகாணங்கள்) அமைவதற்கு இட்டுச் சென்றது. மேற்குலகிற்காக வணிகப் பெருவழிகள் திறக்கப்பட்டன. நான்குவணிகப் பெருவழிகள் பயன்பாட்டில் இருந்தன. இதனால் கிரேக்க வணிகர்களும் கைவினைக் கலைஞர்களும் இந்தியாவந்தனர். இந்தியாவுக்கும் கிரேக்கத்திற்கும் இடையில் நேரடித் தொடர்பு ஏற்பட இது உதவியது. வணிகத் தொடர்பு அதிகரிக்க ஆரம்பித்த உடன் இந்தியாவின் வடமேற்கில் பல கிரேக்கக் குடியிருப்புகள் அமைக்கப்பட்டன. காபுல் அருகில் இருந்த அலெக்சாண்டிரியா, பாகிஸ்தானின் பெஷாவர் அருகே

இருந்தபூகி: .பெலா,சிந்துவில் இருந்தஅலெக்சாண்டிரியாஆகியனசிலமுதன்மையானகிரேக்கக் குடியிருப்புகளாகும்.

இந்தியாவைக் குறித்துகிரேக்கர்கள் எழுதியபதிவுகள் சற்றுமிகையானவைஎன்றாலும் கூட, இந்தியாபற்றிமிகஅரியதகவல்களைத் தருகின்றன. அலெக்சாண்டரின் மரணத்தால் வடமேற்கில் உருவானவெற்றிடம் சந்திரகுப்தமௌரியர் மகதஅரியணையைக் கைப்பற்றஉதவியது. வடமேற்கில் மேலும் பலசிறுஅரசுகளையும் கைப்பற்றி,அந்தப் பகுதிமுழுவதையும் தனதுபேரரசுடன் இணைத்துக் கொள்ளவும் அவ்வெற்றிடம் அவருக்குஉதவியது.

மௌரியப் பேரரசு:

கிரேக்ககவரலாற்றாளர்கள் எழுதியசமகாலத்துப் பதிவுகள் அலெக்சாண்டர் இந்தியாமீதுபடையெடுத்துவந்தபோது,சந்திரகுப்தர் தட்சசீலத்தில் வாழ்ந்துவந்த இளைஞராக இருந்தார் என்றுகுறிப்பிடுகின்றன. கிரேக்ககவரலாற்றாளர்கள் அவரதுபெயரை “சண்ட்ரகோட்டஸ்” என்றும் “சண்ட்ரகோட்டஸ்” என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இவை “சந்திரகுப்தர்” என்றசொல்லின் திரிபுகள். அலெக்சாண்டரிடமிருந்துபெற்றஉந்துதலால் சந்திரகுப்தர் பலஆண்டுகள் கழித்துநந்தர்களுக்குஎதிராகக் கிளர்ச்சிசெய்துஅவர்களைவிரட்டினார். மக்கள் செல்வாக்கு இல்லாதஅரசரைஎதிர்த்துகிளர்ச்சிசெய்யுமாறுமக்களைத் தூண்டியோஅல்லதுமக்கள் செல்வாக்கு இல்லாதஅரசனைத் தூக்கிஎறியமக்களின் ஆதரவைப் பெற்றோ இதைஅவர் சாதித்தார். சந்திரகுப்தர் பொ.ஆ.மு. 321 இல் மௌரியப் பேரரசைஅமைத்து,அதன் முதல் பேரரசர் ஆனார்.

சந்திரகுப்தர் தனதுபேரரசை குஜராத் வரைவிரிவுபடுத்தியிருந்தார் என்று ஜனாகத் பாறைஎழுத்துகள் மூலம் (இது பற்றிநாம் ஏற்கெனவேபார்த்துள்ளோம்) அறிகிறோம். உள்ளூர் வரலாறுகளின் படி,அவரதுமற்றொருசாதனை,அவர் அலெக்சாண்டர் விட்டுச் சென்றகிரேக்கத் தளபதிகளுடன் போரிட்டுஅவர்களைஅழித்ததாகும். இதனால் பேரரசைவிரிவாக்கும் அவரதுதிட்டத்திற்கானவழியும் கிடைத்தது. அவரதுஆட்சியில் மற்றொருமுக்கியமானநிகழ்வு,அவர் அலெக்சாண்டரின் தளபதிகளில் ஒருவரானசெலியுகஸுடன் நடத்தியபோர் ஆகும். அலெக்சாண்டரின் மரணத்திற்குப் பிறகு,செலியுகஸ் பஞ்சாப் வரைபரவியிருந்தபகுதியில் தமதுஅரசைநிறுவினார். பொ.ஆ.மு. 301 க்குச் சிலகாலம் முன்பாகச் சந்திரகுப்தர் அவர் மீதுபோர் தொடுத்துத் தோற்கடித்து,பஞ்சாப் பகுதியைவிட்டேவிரட்டினார். இறுதியில் இருவரும் ஒருஉடன்படிக்கைசெய்துகொண்டனர். அதன்படிசந்திரகுப்தர் செலியுகஸிற்கு 500 போர் யானைகளைவழங்கினார். செலியுகஸ் தனதுதூதரைச் சந்திரகுப்தரினஅரசவைக்குஅனுப்பினார். அந்தத் தூதர்தான் மெகஸ்தனிஸ் அந்தமெகஸ்தனிஸிற்குநாம் மிகவும் கடமைப் பட்டுள்ளோம். ஏனெனில் சந்திரகுப்தர் குறித்துநாம் அறியவரும் பெரும்பாலானதகவல்கள்,மெகஸ்தனிஸ் எழுதிய “இன்டிகா” என்ற நூலில் உள்ளவையே. இந்த நூலின் மூலம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் பலகிரேக்ககவரலாற்றாளர்கள் சந்திரகுப்தரின் அரசு,நிர்வாகம் ஆகியவைகுறித்துமெகஸ்தனிஸ் குறிப்பிட்டுள்ளபகுதிகளைமேற்கோள்காட்டிஎழுதியிருக்கிறார்கள்.

சந்திரகுப்தர்:

சந்திரகுப்தர் ஒருசிறந்தஆட்சியாளர் என்பதுவெளிப்படையானது. தனதுபரந்தஅரசைநிர்வகிக்கஅவர் ஒருவலுவானநிர்வாக இயந்திரத்தை மறு கண்டுபிடிப்புசெய்தாகவேண்டி இருந்தது. (நிர்வாகஅமைப்பும்,அரசமுறையும் அடுத்தபகுதியில் விவரிக்கப்படுகின்றன) அரசியல் தந்திரங்களுக்குப் பெயர் போனசாணக்கியரின் ஆலோசனைகள் நிர்வாகத்தைநடத்துவதற்குஉதவின. சந்திரகுப்தரின் சமகாலபெளத்த,சமண நூல்கள் சாணக்கியர் பற்றிஎதுவும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அனைவருக்கும் பரிச்சயமானவாய்மொழிக்கதைகள் சந்திரகுப்தர்ஆட்சியின் சிறப்பிற்குச் சாணக்கியரின் அறிவும்,மேதமையும்தான் காரணம் என்கின்றன. விஷ்ணுக்குப்தர் என்றுஅழைக்கப்பட்டசாணக்கியர் அல்லதுகௌடில்யர் ஒருபிராமணர். நந்தர்களின் கரும் எதிரி. நந்தர்களைவீழ்த்துவதற்கானதிட்டங்களை இவர்தான் வகுத்தார் என்றும்,சந்திரகுப்தர் மகதப் பேரரசராவதற்குஉதவினார் எனவும் கூறப்படுகிறது. அரசியல் நிர்வாகம் குறித்தபுகழ்பெற்ற நூலானஅர்த்தசாஸ்திரத்தைசாணக்கியர் எழுதினார் என்றும் மரபு. மகதநாட்டிற்குவரவிருந்தபடையெடுப்பைத் தடுப்பதற்கு இவரது சூழ்ச்சி மிக்கதந்திரங்களும்,அற்புதமானயுக்தியும் முத்தாராட்சசம் எனும் நாடகத்தின் கருப்பொருளாகும்.

பிந்துசாரர்:

சந்திரகுப்தரின் புதல்வர் பிந்துசாரர் பொ.ஆ.மு. 297 இல் அமைதியான, இயல்பான ஆட்சிமாற்றம் மூலம் அவருக்குப் பின் ஆட்சியில் அமர்ந்தார். சந்திரகுப்தருக்கு என்ன ஆனது என்று தெரியவில்லை. சிலசமணநூல்கள் சொல்வதுபோல, அவர் இவ்வுலகவாழ்வைத் துறந்து, சமணத் துறவியாகி இருக்கலாம். சமணகதைகளின்படி, சந்திரகுப்தர், கர்நாடகாவின் சரவணபெல்கொலாவிருக அருகிலுள்ள சந்திரகிரியில் துறவியாக வாழ்ந்ததாகத் தெரிகிறது. பிந்துசாரர் நல்லதிறமையான அரசர். மேற்கு ஆசியாவின் கிரேக்க அரசுகளுடன் நல்லுறவுபேணும் தனது தந்தையின் வழியைத் தொடர்ந்தார். இவருக்கு சாணக்கியரும் மற்ற அமைச்சர்களும் அலோசனைகள் வழங்கினர். பேரரசின் பலபகுதிகளுக்கு இவருடைய புதல்வர்கள் அரசுப்பிரதிநிதிகளாக நியமிக்கப்பட்டனர். இவருடைய ராணுவ வெற்றிகள் பற்றி நமக்கு அதிகம் தெரியவில்லை. ஆனால், பிந்துசாரருக்குப் பிறகு மௌரியப் பேரரசு சிதையாமல் அப்படியே அவருடைய மகனான அசோகர் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

பிந்துசாரர் 25 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். அவர் பொ.ஆ.மு. 272 இல் இறந்திருக்கவேண்டும். அசோகர் அவர் தேர்ந்தெடுத்தவாரிசு அல்ல. நான்காண்டுகளுக்குப் பிறகே, பொ.ஆ.மு. 268 இல் ஆட்சிக்கு வந்தார் என்பதன் மூலம் அரசரிமைக்காகப் புதல்வர்களுக்கிடையில் போட்டி நடந்திருக்கிறது என்பதை உய்த்துணர முடிகிறது. அசோகர் தட்சசீலத்தில் அரசுப் பிரதிநிதியாக இருந்தார். அங்கு உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கு எதிராக மக்கள் செய்த கிளர்ச்சியை அடக்கினார். பின்னர் அவந்தியின் தலைநகரும், முக்கிய நகரமும், வணிகமையமுமான உஜ்ஜயினியில் அரசின் பிரதிநிதியாக இருந்தார். பேரரசாக அவர் அற்புதமான நினைவுச் சின்னங்களைக் கட்டியவர் என்றபுகழ் பெற்றவர். அவைபாடலிபுத்திரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகளில் வெளிப்பட்டுள்ளன. அவரும் மேற்கு ஆசியாவுடன் நெருக்கமான உறவு என்ற மரபைத் தொடர்ந்தார். இருதரப்பிலும் நல்லுறவுகாக்க தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள்.

அசோகர்:

அசோகரது ஆட்சிக்காலத்தின் முக்கியமான நிகழ்வு அவரது ஆட்சியின் எட்டாவது ஆண்டில் நடந்த கலிங்கத்தின் (இன்றைய ஒடிசா) மீதான அவரது படையெடுப்பு ஆகும். இது ஒன்றுதான் மௌரியர்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக பதிவு செய்த படையெடுப்பு ஆகும். போரில் கொல்லப்பட்டவர்கள் காயம்பட்டுப் பின்னர் இறந்தவர்கள், நாடுகடத்தப்பட்டவர்கள் ஆகியோரின் எண்ணிக்கை பலபத்தாயிரங்களாகும். இப்போர் மற்ற போர்களை விட மிகக் கொடுமானதாக, வெறிகொண்டதாக இருந்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில், இப்போர் மகதப் பேரரசிலிருந்து பிரிந்து சென்ற, கலிங்கத்தைத் தண்டிப்பதற்காகத் தொடுக்கப்பட்ட போர் ஆகும். (ஹதிகும்பாகல் வெட்டு கலிங்கம் நந்தப் பேரரசின் பகுதியாக இருந்தது என்று குறிப்பிடுகிறது) இந்த அழிவினால் அசோகர் மிகவும் வருந்தினார். போரினால் ஏற்பட்ட துன்பங்களால் நெகிழ்ந்த அவர் மனிதாபிமானமதிப்பீடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பவராக மாறி, பௌத்தராகமதம் மாறினார். அவர் புதிதாய் அறிந்த மதிப்பீடுகளும் நம்பிக்கைகளும் அவரது கல்வெட்டுக் கட்டளைகளில் வரிசையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. இவை அமைதி, அறவழிப்பட்ட நேர்மை, தம்மம் (சமஸ்கிருத்தில் தர்மம்) மீதான அவரது பெருவிருப்பத்தை நமக்கு சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

அசோகரின் கல்வெட்டுக் கட்டளைகள்:

அசோகருடைய கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் மௌரியப் பேரரசு பற்றிய தகவல்களுக்கான நம்பகத்தன்மை கொண்ட சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன. 14 முக்கியமான பாறைகளில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக் கட்டளைகள், கலிங்க கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் என்று அழைக்கப்படும் 2 கல்வெட்டுக் கட்டளைகள், தூண் கல்வெட்டுக் கட்டளைகள், சிலசிறு பாறைகளில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக் கட்டளைகள், மிகச் சிலசிறு தூண்களில் பதியப்பட்ட கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் என்று மொத்தம் 33 கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் இதுவரை கிடைத்துள்ளன. முக்கியமாகப் பாறைகளில் பதியப்பட்ட கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் ஆப்கானிஸ்தானின் காந்தஹார், வடமேற்கு பாகிஸ்தானின் ஷாபஸ்கார்ஹி மற்றும் மன்ஷேரா விலிருந்து வடக்கே உத்தரகாண்ட் மாவட்டம், மேற்கே குஜராத் மற்றும் மஹாராஷ்டிரா, கிழக்கே ஒடிசா, தெற்கே கர்னாடகா, ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் கர்னூல் மாவட்டம் வரை பரவியுள்ளன. சிறு பாறையில் பதியப்பட்ட கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் வடக்கே நேபாளம் (லும்பினி) வரை காணப்படுகின்றன. இந்தக் கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் பெரும்பாலும் பிராமி எழுத்து முறையிலும், சில கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் மகதி மற்றும் பிராகிருத்திலும் அமைந்துள்ளன. காந்தஹார் பிரகடனங்கள் கிரேக்கத்திலும், அராமிக்கிலும் உள்ளன.

வடமேற்குபாகிஸ்தானில் உள்ள இரண்டு கல்வெட்டுக் கட்டைகள் கரோஷ்டி எழுத்தில் உள்ளன.

இந்தமௌரியப் பேரரசின் கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் புவியியல் நோக்கில் பரவியுள்ளவிதம், அசோகர் ஆட்சியைத் தொடர்ந்த பெரிய பேரரசின் பரப்பளவைக் காட்டுகிறது. அவரது இரண்டாவது அரசாணை அவரது பேரரசின் எல்லைக்கு வெளியேயான நிலப்பரப்புகளைக் கூறுகிறது. அவை: "சோழர்கள், பாண்டியர்கள், சத்தியபுத்திரர்கள், கேரளபுத்திரர்கள் (சேரர்கள்), தாமிரபரணி, யோன (யவன) அரசர் அந்தியோகா (அந்தியோகஸ்) இந்த அந்தியோகாஸ் அருகில் இருந்த நாடுகளின் அரசர்கள்". இந்த அரசாணை அமைதி, நேர்மை, நீதி ஆகியவற்றில் அசோகருக்கு இருந்த நம்பிக்கை, மக்களது நல்வாழ்வின் மீது அவருக்கிருந்த அக்கறை ஆகியவற்றை பவலியுறுத்திக் கூறுகின்றன. வன்முறை, போர் ஆகியவற்றை நிராகரித்து, அமைதியையும் தர்மத்தையும் வலியுறுத்தியதன் மூலம் அசோகர் 'ஒரு பேரரசர் போர்கள் மூலம் தனது அரசை விரிவுபடுத்தி, வலுப்படுத்த வேண்டும்' என்று அக்காலத்தில் நிலவிவந்த கொள்கையை முற்றிலும் நிராகரித்தார்.

மூன்றாம் பௌத்த சங்கம்:

அசோகர் ஆட்சியில் நிகழ்ந்த குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளில் ஒன்று. பொ.ஆ.மு. 250 இல் தலைநகரமான பாடலிபுத்திரத்தில் மூன்றாம் பௌத்த சங்கத்தைக் கூட்டியது ஆகும். அசோகரது ஆழமான பௌத்த மத ஈடுபாட்டால் பௌத்த மதத்திற்கு அரச ஆதரவு கிட்டியது. பௌத்தத்தை மற்ற பகுதிகளுக்கும் பரப்பவும், மக்களை பௌத்த மதத்திற்கு மாற்றி ரிச்சாரகர்களை அனுப்பவும் வேண்டும் என்பது இச்சங்கத்தின் முக்கியமான முடிவாகும். இவ்வாறாக பௌத்தம் மதமாற்றம் செய்யும் மதமாகவும் மாறியது. பேரரசிற்கு வெளியே அமைந்த பகுதிகளான காஷ்மீர், தென்னிந்தியா போன்ற பகுதிகளுக்கும் பிரச்சாரகர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். அசோகர் தனது குழந்தைகளான மகேந்திரன், சங்கமித்திரை ஆகியோரை மதத்தைப் பரப்ப இலங்கைக்கு அனுப்பினார் என்பார். புத்தர் அமர்ந்த போதிமரத்தின் ஒரு கிளையை அவர்கள் இலங்கைக்குக் கொண்டு சென்றதாகவும் நம்பப்படுகிறது.

அசோகர் பொ.ஆ.மு. 231 இல் மறைந்தார். அவரது ஆட்சி நிர்வாகம், அகிம்சை குறித்த புரட்சிகரக் கருத்துகள் இன்று நமது சமகால உணர்வுகளில் ஓர் அதிர்வை ஏற்படுத்தினாலும், அக்காலத்தின் யதார்த்தத்திற்கு அவை பொருத்தமாக இல்லை என்பது வருந்தத்தக்கதே. அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு, மகதப் பேரரசு மெதுவாகச் சிதைந்து, ஐம்பதாண்டுகளுக்குள்ளாக அழிந்து போனது. ஆனால், அசோகரின் மரணம், மௌரியப் பேரரசின் அழிவு ஆகியவற்றுக்கு முந்தைய

இரண்டு நூற்றாண்டுகளும் இந்திய வரலாற்றில் உண்மையிலேயே குறிப்பிடத்தகுந்த காலகட்டமாகும். அதுமிகப் பெரிய மாற்றத்தின் காலமாக இருந்தது. இந்தப் பேரரசு கிட்டத்தட்ட துணைக்கண்டத்தின் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்கும் அதிகமான பகுதிகளில் பரவியிருந்தது. நிர்வாகம் முறைப்படுத்தப்பட்டது. அதிகார நிறுவனங்கள் வளர்ச்சியடைந்தன. பொருளாதார விரிவாக்கம் நடந்தது. மேலும், ஏற்கெனவே நிலபெற்றிருந்த சனாதன பழக்கவழக்கங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்கிய புதிய மதங்களும் தத்துவங்களும் தோன்றின.

மௌரிய அரசும் ஆட்சி அமைப்பும்:

அரசின் வருவாய்க்காக வரிவசூலித்தல், நீதிபரிபாலனம், உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புகளிலிருந்து பாதுகாப்பு ஆகியவைதான் மௌரிய அரசு கவனத்தில் கொண்ட முக்கிய விஷயங்கள் ஆகும். இதற்கு மிகப் பெரிய, நுட்பமான நிர்வாக இயந்திரமும் நிறுவனங்களும் தேவைப்பட்டன. மெகஸ்தனிஸிடமிருந்து தகவல்களைப் பெற்ற கிரேக்க வரலாற்றாளர்கள் மௌரிய அரசை ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட அரசு என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். மையப்படுத்தப்பட்ட அரசு என்றால், பேரரசின் பரந்து விரிந்த பகுதிகள் முழுவதிலும் ஒரே விதமான நிர்வாக அமைப்பே நிலவியது என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அன்றிருந்த தகவல் தொடர்புமற்றும் போக்குவரத்து வசதிகளை வைத்துப் பார்க்கும் போது மையப்படுத்தப்படாத நிர்வாகமறைதான் இருந்திருக்க வேண்டும்.

இந்த அதிகார முறை என்பது கிராமங்கள், நகரங்கள் என்ற படிநிலைகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. அதிகார வர்க்கத்திற்கு வரிவசூலுக்கான ஒரு திறம்பட்ட முறை தேவைப்பட்டது. எனினும், அந்த வசூலிலிருந்து தான் அதற்கு உதவியும் தரப்பட்டது. எனவே, அதிகார வர்க்கம் திறமிக்க வரிவசூல் முறையை ஏற்படுத்தியது. அதேபோல, வரி மூலம் கிடைக்கும் வருவாயை நம்பியே மெளரியப் பேரரசின் மிகப் பெரிய ராணுவம் இயங்கியது. பெரிய அதிகாரிகளுக்கு உதவியும் அதிகமாக இருந்தது. அர்த்தசாஸ்திரம் கூறுவதன்படி, தலைமை அமைச்சர், புரோகிதர், ராணுவ தளபதி ஆகியோருக்கு உதவியும் 48,000 பணம். போர் வீரர்களுக்கு உதவியும் 500 பணம். இந்தத் தொகையைக் காலாட்படை, குதிரைப்படையின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டுகணக்கிட்டால், ராணுவத்தையும் நிர்வாகப் பிரிவு உழியர்களையும் நிர்வகிக்கத் தேவையான பெருமளவு நிதியாதாரம் குறித்து ஒருவாறு புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அர்த்தசாஸ்திரம்:

நிர்வாகம் பற்றிய மிக விரிவான பதிவுகளை அர்த்தசாஸ்திரத்தில் காணலாம். ஆனால், இந்தப் படைப்பே மெளரியப் பேரரசுக்குச் சில நூற்றாண்டுகள் பிந்தையது என்ற ஆய்வாளர் கருத்தையும் மனங்கொள்ள வேண்டும். எனினும், அர்த்தசாஸ்திரம் நல்ல நிர்வாகத்திற்கான ஒரு வழிகாட்டி நூல் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இந்த நூலில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துகளோடு, அசோகரின் கல்வெட்டுக் கட்டளைகள், மெகஸ்தனிஸின் குறிப்புகள் ஆகியவற்றில் உள்ள செய்திகளையும் இணைத்துக் கொண்டால் மெளரியப் பேரரசு எப்படி இருந்தது என்பதை நாம் எதிர்பார்த்ததற்குச் சற்று அதிகமாக வேறம்மால் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

மாகாண நிர்வாகம்:

நாட்டின் நிர்வாகத்தின் தலைவர் அரசர். அவருக்கு அமைச்சரவை, ஒரு மதகுரு (அவர் மிக முக்கியமானவர் எனக்ருதப்பட்டார்), மஹாமாத்திரியர்கள் என்றழைக்கப்பட்ட செயலாளர்கள் ஆகியோர் உதவினர். தலைநகர் பாடலிபுத்திரம் நேரடியாக நிர்வாகிக்கப்பட்டது. எஞ்சிய மெளரிய அரசுப் பகுதிகள் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் கர்னாலுக்கு அருகிலுள்ள சுவர்ணகிரி உஜ்ஜயினி (அவந்தி, மாளவம்), வடமேற்கில் தட்சசீலம், தென்கிழக்கில் ஓடிசாவின் தோசாலி என்று நான்கு மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அரசரின் பிரதிநிதிகளால் ஆளப்பட்டன. இவர்கள் பெரும்பாலும் மெளரிய அரசின் இளவரசர்களாவர். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒரே மாதிரியான வருவாய் மற்றும் நீதி நிர்வாகம் தான் நிலவியது. வரிவசூல் சமூக அறிவு என்பவரின் பொறுப்பாக இருந்தது. இவர்தான் செலவுகளுக்கும் பொறுப்பு என்பதால், ஒரு விதத்தில் இவர் நிதியமைச்சர் போல் இருந்தார். இவர் அனைத்து மாகாணங்கள், நகரங்கள், சுரங்கங்கள், காடுகள், வணிகப் பெருவழிகள், வருவாய் வரக்கூடிய மற்ற வழிகள் என அனைத்தையும் மேற்பார்வை செய்ய வேண்டியிருந்தது. வரிவசூல் குறித்த ஆவணங்களை நிர்வகிப்பது கருவூல நிர்வாகியின் பொறுப்பு. ஒவ்வொரு நூற்றாண்டுக்குமான கணக்குவழக்குகளை அமைச்சர்கள் அவையும் சேர்ந்து அரசரிடம் தாக்கல் செய்தனர். ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் மத்தியமற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகங்களோடு இணைக்கப்பட்ட ஏராளமான கண்காணிப்பாளர்களும் துணை அதிகாரிகளும் இருந்தனர்.

மாவட்டம் மற்றும் கிராம நிர்வாகம்:

அடுத்த கட்ட நிர்வாகத்தின் கீழ் மாவட்டங்கள், நகரங்கள், கிராமங்கள் வந்தன. மாவட்ட நிர்வாகம் ஸ்தானிகர் என்பவரின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்தது. கோபா என்றழைக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் ஐந்து முதல் பத்து கிராமங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தனர். நகர நிர்வாகம் நகரகா என்பவர் வசம் இருந்தது. கிராமங்கள் ஒரளவிற்குத் தன்னாட்சி பெற்றிருந்தன. மத்திய அரசாங்கத்தாலும், கிராம மூத்தவர்கள் குழுவாலும் நியமிக்கப்பட்ட கிராமணி என்பவரின் அதிகாரத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு கிராமமும் இயங்கியது. முந்தையபல நூற்றாண்டுகள் போலவே அப்போதும் வேளாண்மைதான் தேசியப் பொருளாதாரத்திற்கு மிக முக்கியமான பங்களிப்பைத் தரும் துறையாக இருந்தது. பொதுவாக அரசுக்கு உற்பத்தியில் ஆறில் ஒரு பங்கு உரியது. ஆனால் நடைமுறை அதை விட மிகவும் அதிகமாக இருந்தது, பொதுவாக உற்பத்தியில் நான்கில் ஒரு பங்கு வரியாகப் பெறப்பட்டிருக்கலாம்.

வருவாய் ஆதாரம்:

பொருளாதாரத்தில் மிக முக்கியமான வேளாண்மைத் துறையின் வருவாயை அதிகரிக்கும் வகையில், வேளாண்மை உற்பத்திகளைச் சேமிக்க கிடங்குகள், கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சந்தைகள் ஆகியவசதிகளுடன் உற்பத்தியிலும் சந்தைப்படுத்தலிலும் விரிவான அரசுக் கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும் என்று அர்த்தசாஸ்திரம் பரிந்துரைக்கிறது.

நிலவரி, அரசுபாசனவசதிசெய்துதந்திருந்தால் பாசனத்திற்கானவரி, நகர்ப்புறவீடுகளுக்குவீட்டுவரி, வணிகத்திற்காகஎடுத்துச் செல்லப்படும் பொருள்கள், நாணயம் அச்சடித்தல், அரசுநடத்தும் வணிகங்கள் மீதானலாபம் ஆகியவற்றின் மீதுசங்கம் மற்றும் நுழைவுவரிஉள்ளிட்டபிறவரிவருவாய்களும் இருந்தன. நிலம் அரசுக்குச் சொந்தம், காடுகள், சுரங்கங்கள், ஏகபோகமாக இருந்தஉப்புஉற்பத்திஆகியவைவருவாய்க்கானமுக்கியமானஆதாரங்கள்.

நீதிநிர்வாகம்:

நீதிமன்றங்கள் மூலம் நீதிவழங்கப்பட்டது. எல்லாமுக்கியநகரங்களிலும் நீதிமன்றங்கள் இருந்தன. இருவகைநீதிமன்றங்கள் இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. தர்மஸ்தியாநீதிமன்றங்கள் பெரும்பாலும் திருமணம், வாரிசுரிமைஉள்ளிட்டகுடிமைஉரிமைகள் தொடர்பானவழக்குகளைவிசாரித்தன. இந்தநீதிமன்றங்களில் மதச் சட்டங்களைநன்குஅறிந்த மூன்றுநீதிபதிகளும் மூன்றுஅமாத்தியாக்களும் (செயலாளர்கள்) இருந்தார்கள். மற்றொருநீதிமன்றம் கந்தகோசந்தனா (முள்ளைஎடுத்தல்) என்றழைக்கப்பட்டது. இதிலும் மூன்றுநீதிபதிகளும் மூன்றுசெயலாளர்களும் இருந்தார்கள். இந்தநீதிமன்றங்களின் முக்கியப் பணிசமூகவிரோதிகளையும், பல்வேறுவிதமானகுற்றங்களையும் அகற்றுதலாகும். இதுபெரும்பாலும் இன்றையநவீனகாவல்துறைபோல இயங்கியது. சமூகவிரோதச் செயல்கள் குறித்தகவல்களைஅறிவதற்காக, ஒற்றர்களைக் கொண்டமுறையானஅமைப்புமுறைசெயல்பட்டது. குற்றங்களுக்கானதண்டனைமிகக் கடுமையாக இருந்தது. நீதித்துறைவளரவளர, அதன் ஒட்டுமொத்தநோக்கம் அன்றாடவாழ்வின் பெரும்பாலானஅம்சங்களில் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவருவதாக இருந்தது.

அசோகரின் தம்மஅரசு:

அசோகரதுஆட்சிஒருநல்லஅரசர், நியாயமானஆட்சிஎன்பதற்கானஒருமுன்மாதிரியைக் காட்டுகிறது. அவர் தனதுஅதிகாரிகளானபுத்தர்கள் (கீழ்நிலைஅதிகாரிகள்), ராஜாக்கர்கள் (கிராமநிர்வாகிகள்), பிரதேசிகர்கள் (மாவட்டத் தலைவர்கள்) ஆகியோரைஐந்துஆண்டுகளுக்குஒருமுறைசுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு, மக்களுக்குதம்மத்தைப் போதிக்குமாறுஅறிவுறுத்தினார்.

(முக்கியபாறைகல்வெட்டுக் கட்டளைகள் 3). எல்லாமக்களும் தமதுகுழந்தைகள் என்றும் தன் சொந்தக் குழந்தைகளுக்குஎன்னசெய்யவேண்டும் என்றுவிரும்புவோனோ, அதையேதான் அனைத்துமக்களுக்கும் செய்யவேண்டும், அவர்கள் (மக்கள்) இந்தஉலகிலும், அடுத்தஉலகிலும் நலமும் மகிழ்வும் பெறவேண்டும் என்றபொறுப்புணர்வுடன் செயல்படஅதிகாரிகளுக்கும், நகரநீதிபதிகளுக்கும் கட்டளையிட்டுள்ளார். இந்தஅதிகாரிகள் பாரபட்சமின்றிநடந்துகொள்ளவேண்டும், சரியானகாரணம் இன்றிமக்களைசிறைப்படுத்தக் கூடாது. சித்ரவதைசெய்யக் கூடாதுஎன்பதில் கவனமாக இருக்கவேண்டும் போன்றவைஅசோகரின்

கட்டளைகளாக இருந்தன. தன்னுடைய இந்தகட்டளைகள் அனைத்தும் நிறைவேற்றப்படுகிறதானபதைப் பார்க்கஐந்தாண்டுகளுக்குஒருமுறைதான் ஒருஅதிகாரியைஅனுப்பப்போவதாகவும் அவர் அறிவித்தார். (கலிங்கப் பாறைக் கல்வெட்டுக் கட்டளைகள் - எண் 1).

ஒருதிறமையானஅரசர் தன் நாட்டில் என்னநடக்கிறதுஎன்பதுபற்றிமுழுமையாகஅறிந்திருக்கவேண்டும் என்பதைஅசோகர் உணர்ந்திருந்தார். தான் எங்கே இருந்தாலும் தமக்குமுறையானதகவலும் ஆலோசனையும் தரப்படவேண்டும் என்றார் (முக்கியபாறைகல்வெட்டுக் கட்டளைகள் - எண் 6). அனைத்துமதங்களும் அமைதிநிலவஓத்துழைக்கவேண்டும் என்றும் எல்லாமதத்துறவிகளுக்கும் மரியாதை

தரப்படவேண்டும் என்றும் கூறினார் (முக்கியபாறைகல்வெட்டுக் கட்டளைகள் எண் - 7 மற்றும் 12). மருத்துவவசதிதருவதுஅரசாங்கத்தின் பணிகளில் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்றார். பேரரசர் மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் மருத்துவம் பார்க்கமருத்துவமனைகளைத் திறக்கஉத்தரவிட்டார் (முக்கியபாறைகல்வெட்டுக் கட்டளைகள் - எண் 2). தேவையின்றிவிலங்குகள் கொல்லப்படுவதைத் தடுக்கவேண்டும், எல்லாஉயிரினங்களுக்கும் மரியாதைகாட்டப்படவேண்டும் என்பதுஅவரதுகல்வெட்டுக் கட்டளைகளில் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படும் கருத்துகளில் ஒன்று. அசோகரின் கல்வெட்டுக் கட்டளைகளில் மனிதநேயமும், பரிவுக் கொண்ட, ஒருநல்லமுன்மாதிரியாகக் வலியுறுத்தப்படும் கருத்துகளில்

ஒன்று. அசோகரின் கல்வெட்டுக் கட்டளைகளில் மனிதநேயமும்,பரிவும் கொண்ட,ஒருநல்லமுன்மாதியாகக் கொள்ளத்தகுந்தஅரசாங்கத்தைப் பார்க்கிறோம். அதிகாரிகளும் குடிமக்களும் எல்லோரும் தம்மதத்தைக் கடைப்பிடித்துஒழுங்காகவாழவேண்டும் என்றுஅவரதுகல்வெட்டுக் கட்டளைகள் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றன.

பொருளாதாரமும் சமூகமும்:

வேளாண்மை:

மௌரியப் பேரரசுப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாகவேளாண்மைவிளங்கியது. அரசமொத்தவருவாயில் அதன் பங்கு,அதில் வேலைசெய்தோரின் எண்ணிக்கைஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அதுமிகப் பெரியதுறையாகும். மண்ணின் வளத்தால் ஆண்டுக்கு இரண்டுபோகம் விளைந்ததைக் கிரேக்கர்கள் வியப்போடுபதிவுசெய்திருக்கிறார்கள். உணவுதானியங்களுடன்,கரும்பு,பருத்திபோன்றவணிகப்பயிர்களையும் விளைவித்தனர் என்பதைப் பதிவுசெய்யும் மெகஸ்தனிஸ்,அவற்றையுறையே “தேனைஉற்பத்திசெய்யும் மூங்கில்” என்றும், “கம்பளிவளரும் செடி” என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இவைமுக்கியமானவணிகப்பயிர்களாகஇருந்தன. வேளாண்மை தொடர்ந்து அபரிமிதமான உபரியை அளித்ததால், வணிக உற்பத்திக்கும் அப்பால் பொருளாதாரத்தில் மாற்றத்தை உருவாக்கும் முக்கிய காரணியாக இந்த உபரி விளங்கியது.

கைவினைத்திறன்களும் பொருள்களும்:

பல்வேறு கைவினைத்திறன்கள் மூலம் பலவிதமான கைவினைப் பொருள்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, பொருளாதாரத்துக்கு வளம் சேர்த்தன. இப்பொருள்களை நாம் பயன்பாட்டுப் பொருள்கள், ஆடம்பரப் பொருள்கள், அலங்காரப் பொருள்கள் என்று வகைப்படுத்தலாம். நாடெங்கும் கிடைத்த பருத்தியை நம்பி, பருத்தி ஆடைகளுக்கான நாற்பிலும் நெசவிலும் ஈடுபடுவது வேளாண்மைக்கு அடுத்த முக்கியத் தொழிலாக இருந்தது. சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்திய முரட்டு ரகம் முதல் உயர்குடியினரும் அரச குடும்பத்தினரும் பயன்படுத்திய மெல்லிய ரகம் வரை பல்வேறு ரகங்களில் பருத்தித்துணிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. காசி (வாரணாசி), வங்கம், காம்ரூபம் (அஸ்ஸாம்), மதுரை மற்றும் பல இடங்களில் சிறப்பான துணிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாக அர்த்தசாஸ்திரம் குறிப்பிடுகிறது. ஒவ்வொரு பகுதியும் தனிச்சிறப்புமிக்க துணிகளைத் தயாரிப்பதில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தது. அரசர்களும், அரசவையினரும், தங்க, வெள்ளி ஜரிகை வேலைப்பாடுகள் செய்த ஆடைகளை அணிந்தார்கள். பட்டு குறித்தும் அறிந்திருந்தார்கள். பட்டு பொதுவாக சீனப் பட்டு என்றே அழைக்கப்பட்டது. இது மௌரியப் பேரரசில் விரிவான கடல்வழி வணிகம் நடந்ததை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

உலோகங்களும் உலோகவேலைகளும் குறிப்பிடத்தக்க இடம் பெற்றிருந்தன. உள்ளூர் உலோகத் தொழிலாளர்கள் இரும்பு,செம்புமற்றும் இதரஉலோகங்களைப் பயன்படுத்திக்ருவிகள்,உபகரணங்கள்,பாத்திரங்கள்,மற்றவீட்டுஉபயோகப் பொருள்களைத் தயாரித்தார்கள். இரும்புத் தாதுவிலிருந்து இரும்பைப் பிரித்தெடுப்பதுபல நாற்றாணிகளாகவேஅறிந்துவைத்திருந்தார்கள். ஆனால் பொ.ஆ.மு. 500 க்குப் பிறகு,தொழில்நுட்பத்தில் பெரியமுன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. உலையில் மிகஉயர் வெப்பநிலையில் இரும்பைப் பிரித்தெடுப்பதுசாத்தியமானது. இந்தக் காலகட்டத்துக்குப் பிறகு, இரும்புஉற்பத்தியில் அளவிலும்,தரத்திலும் மிகப் பெரியமுன்னேற்றம் ஏற்பட்டதைத் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் காட்டுகின்றன. இரும்புத் தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்பட்டமுன்னேற்றம் பொருளாதாரத்தின் மற்றபகுதிகளிலும் பரவலானதாக்கங்களைஏற்படுத்தியது. கோடரிபோன்றமேம்பட்ட இரும்புக்கருவிகளால் வேளாண்மைக்காகக் காடுகளைபெரியஅளவில் திருத்துவதுசாத்தியமானது. மேம்படுத்தப்பட்டகலப்பைகள் உழவுக்குஉதவின. தரமானஆணிகளும் கருவிகளும் தச்சவேலைகள்,மரவேலைகள் உள்ளிட்டகைவினைத் தொழில்களின் தரத்தைமேம்படுத்தின. மரவேலைகளில் காணப்பட்டமேம்பாடுகப்பல் கட்டுவதற்கும்,வண்டி,தேர் ஆகியவற்றைஉருவாக்குவதற்கும்,வீடுகட்டுவதற்கும்,பிறவேலைகள் செய்வதற்கும் உதவின. கல் வேலைகள் - கற்களைவெட்டுதல்,மெருகூட்டுதல் - உயர்ந்ததொழில்நுட்பமுள்ளதொழிலாகஉருவாகின. இக்கலைத்திறமைசாஞ்சியில் உள்ள ஸ்தூபியிலும்,அசோகருடைய தூண்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்ட,மிகவும் மெருகூட்டப்பட்டசுன்னார் கற்களிலும் பார்க்கமுடியும்.

தங்க,வெள்ளிப் பொருள்கள்,நகைகள்,வாசனைத் திரவியங்கள்,தெக்கப்பட்டதந்தங்கள் என்றுஏராளமானஆடம்பரப் பொருள்கள் உற்பத்திசெய்யப்பட்டன. மருந்துகள்,மட்பாண்டங்கள்,சாயங்கள்,பசைகள் போன்றவேறுபலபொருள்களும் மௌரியப்

பேரரசில் தயாரிக்கப்பட்டதற்கானசான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வாறாக,பொருளாதாரம் உயிர் வாழத் தேவையானதைமட்டும் உற்பத்திசெய்வதுஎன்றநிலையிலிருந்துமிகவும் வளர்ந்து,உயர்ந்தவணிகரீதியானகைவினைப் பொருள்களைஉற்பத்திசெய்யுமளவுமுன்னேறியிருந்தது.

கைத்தொழில்கள் பெரும்பாலும் நகரங்களில்,பரம்பரையாகச் செய்யப்பட்டதொழில்களாக இருந்தன. பொதுவாக,பல்வேறுகைத்தொழில்களில் வாரிசுதாரர்கள் தம் தந்தையரைத் தொடர்ந்துபுதிட்டுவந்தனர். கைவினைக் கலைஞர்கள் பொதுவாகத் தனிப்பட்டமுறையில்தான் தொழில் செய்தார்கள்.இருப்பினும்,துணிமுதலான இதரபொருள்களைஉற்பத்திசெய்யஅரண்மனையைச் சார்ந்தபணிமனைகளும் இருந்தன. ஒவ்வொருகைவினைத்தொழிலுக்கும் பழகா (பிரமுகா-தலைவர்) என்றதலைவரும், ஜெட்டா (ஜேஷ்டா - மூத்தவர்) என்பவரும் இருந்தார்கள். தொழில்கள் ஒருசேனி (ஸ்ரேனி-வணிகக் குழு) என்றஅமைப்பாகத் திரட்டப்பட்டிருந்தன. இதனால் உற்பத்தியில் தனிநபரைவிடநிறுவனஅடையாளம் முக்கியத்துவம் பெற்றது. ஸ்ரேனிகளுக்கிடையிலானபிரச்சனைகளைமஹாசேத்திஎன்பவர் தீர்த்துவைத்தார். இதுநகரங்களில் கைத்தொழில் உற்பத்திதடங்கலின்றிநடப்பதற்குஉதவியது.

வணிகம்:

வணிகம் அல்லதுபரிமாற்றம் என்பதுபொருளாதாரப் பரவலாக்கம்,வளர்ச்சியின் ஆகியவற்றின் இயல்பானஉடன் நிகழ்வாகும். வாழ்வதற்குத் தேவையானதற்குமேல் உற்பத்தியாகும் உபரி,அதற்குஒருபரிமாற்றமதிப்பு இல்லாமல் போனால் வீணாகிவிடும். ஏனெனில் வாழ்க்கைத் தேவைகள் நிறைவுகண்டுவிட்டால்,அந்தஉபரியால் பயனில்லை. எனவே,பொருளாதாரம் பரவலாகிவிரிவடைகிறபோது,அந்தப் பரவலாக்கத்தின் பலன்களைப் பெறுவதற்குபரிமாற்றம் மிகமுக்கியமானஅம்சமாகும்.

வணிகம் பலவகைப்பட்டசந்தைகளில் நடந்தது. ஒருகிராமசந்தையில் பரிமாற்றம் செய்துகொள்ளுதல்,ஒருமாவட்டத்தின் கிராமங்கள் மற்றும் ஊர்களுக்கு இடையிலானபரிமாற்றம்,நகரங்களைத் தாண்டிதொலைதூர ஊர்களுக்கு இடையேயானபரிமாற்றம்,எல்லைகளைத் தாண்டிமற்றநாடுகளுடனானபரிமாற்றம் என்றுபலவிதமாகநடந்தது. மௌரியப் பேரரசின் காலத்தில் நிலவியஅமைதியானஅரசியல் சூழ்நிலைதான் வணிகத்திற்குஉகந்தநிலையாகும். மௌரியப் பேரரசுஒருபரந்துபட்டபகுதியில் அமைதியையும் நிலைத்தன்மையையும் நிலைநாட்டியிருந்தது. கங்கைச் சமவெளியின் ஆறுகள் தான் பொருள்களைவட இந்தியாமுழுவதற்கும் எடுத்துச் செல்லபோக்குவரத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. மேலும் மேற்கே உள்ளநிலப்பகுதிகளுக்குச் சாலைகள் மூலம் பொருள்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. விதிவசா, உஜ்ஜையினிஆகியநகரங்கள் வழியாக,நாட்டின் வடபகுதியைத் தென்கிழக்கிலும் தென்மேற்கிலும் உள்ளநகரங்களோடும் சந்தைகளோடும் சாலைகள் இணைத்தன. வடமேற்கில் உள்ளசாலைமௌரியப் பேரரசைவடக்குமற்றும் மத்தியஆசியாவோடு இணைத்தது. கப்பல்கள் மூலம் கடல்வாணிபமும் நடைபெற்றது. புத்த ஜாதகக் கதைகள் வணிகர்கள் மேற்கொண்டநீண்டகடற்பயணங்கள் குறித்துப் பேசுகின்றன. பர்மா,மலாய் தீவுக் கூட்டங்கள், இலங்கைஆகியவற்றோடு கடல் வாணிபம் நடந்தது. எனினும் கப்பல்கள் சிறியவையாக,கடற்கரையைஒட்டிச் செல்பவையாகவே இருந்திருக்கின்றன.

வணிகக் குழுக்கள் குறித்துநமக்குஅதிகமானதகவல்கள் தெரியவில்லை. பொதுவாகநீண்ட தூர, கடல் கடந்துஅயல்நாடுசெல்லும் வியாபாரங்கள் வணிகக் குழுக்களால் நடத்தப்பட்டன. இவர்கள் பாதுகாப்பிற்காகக் கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்றார்கள். இந்தவணிகக் கூட்டத்திற்குமஹா-சர்த்தவகாஎன்றதலைவர் இருந்தார். காடுகள்,பாலைவனங்கள் போன்றவழிகளில் செல்லும் சாலைகள் ஆபத்தானவை. எனினும் அர்த்தசாஸ்திரம் வணிகத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் சீரானசெயல்பாட்டின் தேவையையும் அழுத்தமாகச் சொல்கிறது. சாலைகளைஅமைத்து,அவற்றைநல்லநிலையில் பராமரிப்பதன் மூலம் வணிகத்திற்குஉதவிசெய்யவேண்டும். பொருள்களைஎடுத்துச் செல்லும் போதுநுழைவுவரிவசூலிக்கவேண்டும் என்பதால்,நுழைவுவரிவசூல் மையங்கள் நிறுவப்பட்டு,அதில் ஊழியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஏமாற்றுவேலைகளைத் தடுக்கநகர்ப்புறச் சந்தைகளும்,கைவினைத்தொழில் கலைஞர்களும் பொதுவாகக் கண்காணிக்கப்பட்டார்கள். அர்த்தசாஸ்திரம் உள்ளநாட்டு,வெளிநாட்டுவணிகத்தில் விற்கப்பட்டபொருள்களின் - விவசாயப் பொருள்கள் மற்றும் உற்பத்திசெய்யப்பட்டவை-

நீண்டபட்டியலைத் தருகிறது. இவற்றில் இந்தியாவின் பலபாகங்களிலிருந்தும், சீனா, இலங்கைபோன்ற இடங்களிலிருந்தும் வந்ததுணி, கம்பளி, பட்டு, வாசனைமரக்கட்டை, விலங்குத் தோல், நவரத்தினக் கற்கள் ஆகியன அடங்கும். கிரேக்கச் சான்றுகள், கிரேக்கமாகாணங்கள் வழியாக மேற்குலகுடன் இருந்தவணிகத் தொடர்புகளை உறுதி செய்கின்றன. அவரி (சாயம்), தந்தம், ஆமைஓடு, முத்து, வாசனையிரவியங்கள், அழர்வமரக்கட்டைகள் ஆகியன எகிப்திற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

நாணயமும் பணமும்:

நாணயமுறைபற்றி அறிந்திருந்தாலும், நவீனகாலத்திற்கு முந்தைய பொருளாதாரங்களில் பணமாற்றுமுறைதான் பரிமாற்றத்திற்கான வழிமுறையாக இருந்தது. மௌரியப் பேரரசில் வெள்ளி நாணயங்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. வட இந்தியாவின் பலபகுதிகளில் அச்சப்பொறிக்கப்பட்ட ஏராளமான நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. எனினும், இவற்றில் சில இதற்கு முந்தைய காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவையாகவும் இருக்கலாம். இவ்வாறாக, நாணயங்கள் பயன்பாட்டில் இருந்தாலும் கூட, மௌரியர்களின் பொருளாதாரம் எந்த அளவிற்கு பணத்தைச் சார்ந்திருந்தது என்பதை மதிப்பிடுவது கடினமாக இருக்கிறது.

நகரமயமாக்கல்:

ஒருவேளாண் நிலப்பரப்பில் நகரங்களையும் மாநகரங்களையும் உருவாக்கும் முறை நகரமயமாக்கல் எனப்படும். நிர்வாகத்தின் தலைமையிடமாக, புனிதத் தலங்களாக, வணிகமையங்களாக, முக்கியமான வணிகப் பெருவழிகளின் அருகில் அமைந்திருத்தல் போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் நகரங்கள் உருவாகின. நகரக் குடியிருப்புகள் எந்தவகையில் கிராமங்கள் அல்லது கிராமப்புற குடியிருப்புகளிலிருந்து மாறுபடுகின்றன? முதலில் நகரங்களும் மாநகரங்களும் தமக்கான உணவைத் தாமே உற்பத்தி செய்வதில்லை. தமது அடிப்படையான உணவுத் தேவைகளுக்கு வேளாண் உபரியை இவை நம்பி இருப்பவை. ஏராளமான மனிதர்கள் வசிப்பார்கள். மக்கள் தொகை நெருக்கம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கும். வேளாண்மை சாராத தொழிலாளர்களும் கைவினைக் கலைஞர்களும் வேலை தேடி நகரங்களுக்கு அதிக எண்ணிக்கையில் வருவார்கள். இவ்வாறாக இவர்கள் பொருள்களின் உற்பத்திக்கும், பல்வேறு வகையான சேவைகளுக்குமான உழைப்பாற்றலை வழங்குவார்கள். இந்தப் பொருள்களும், கிராமங்களிலிருந்து கொண்டுவரப்படும் வேளாண் உற்பத்திகளுடன் சேர்த்து, சந்தையில் விற்கப்படும். நகரங்களில் பல்வேறு சேவை தொடர்பான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் இருப்பார்கள். சங்க இலக்கியப் பாடல்களும் தமிழ்க் காப்பியங்களும் மதுரை, காஞ்சிபுரம், பூம்புகார் போன்ற நகரங்கள் குறித்த விரிவான சித்திரத்தைத் தருகின்றன. பரபரப்பான சந்தைகள் பல்வேறு பொருள்களை விற்கும் வியாபாரிகள், வீடுவீடாகச் சென்று உணவு உட்பட பலவிதமான பொருள்களை விற்போர் என்று மனிதர்களின் கூட்டத்தால் நிரம்பி வழிந்ததைப் பற்றி இவை கூறுகின்றன. இந்த இலக்கியப் படைப்புகள் காலத்தால் சற்றுப் பிந்தியவை என்றாலும், அன்றிருந்த தொழில்நுட்ப அளவுகளின் படிமிகவும் மாறுபட்டவை அல்ல. எனவே, இவற்றை நகரவாழ்வின் துல்லியமான வர்ணனையாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். மௌரியர்களுக்குச் சமகாலத்து நகரங்களின் காட்சிவடிவிலான ஒரே சித்தரிப்பு சாஞ்சிகல் வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. அது அரசு உள்வலத்தைக் காட்டுகிறது. நகரங்களில் சாலைகள் இருப்பதும், பலமாடிக் கட்டிடங்கள் இருப்பதும், கூட்டம் கூட்டமாக மக்கள் கூடியிருப்பதும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பொ.ஆ.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் நகரமயமாக்கல்:

நகரமயமாக்கத்திற்கான ஒரு முன்நிபந்தனை ஒருவேளாண்மை அடித்தளம் உருவாகியிருக்கவேண்டும் என்பதாகும். அது சிந்துகங்கைச் சமவெளிப் பகுதியில் உருவாகியிருந்தது. மிக ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே ஹஸ்தினாபுரம், அயோத்தி போன்ற நகரங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பொ.ஆ.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுகாலப் பகுதியில் ஆற்றின் கரையோரப் பகுதிகளில் நகரமயமாக்கல் கங்கை-யமுனைக்கிடைப்பட்ட பகுதிவரை பரவி இருந்தது. கௌசாம்பி, பிட்டா, வைஷாலி, இராஜகிருகம் போன்ற பலபுதிய நகரமையங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. புத்தரின் போதனைகள் அனைத்தும் நகரப் பகுதிகளில் நடந்ததாகவே கூறப்படுகின்றன. வேளாண்மைப் பரவலாக்கம், நெல் பயிரிடுதல், ஆற்றிடைப் பகுதிகளில் நீரை வடிய வைத்து நிலத்தைச் சாகுபடிக்க ஏற்றதாகக் கியதன் மூலமே நகரங்கள் உருவாகின. வளமான மண்ணும் வற்றாத நதிகளிலிருந்து கிடைத்த நீரும் இரண்டுபோகம் நெல் விளைவிப்பதைச் சாத்தியப்படுத்தின. இதனால் நகரங்களுக்குத்

தேவையானபெரியளவிலானவேளாண் உபரியும் சாத்தியமானது. நகரத்திலும் கிராமத்திலும் இரும்புத் தொழில்நுட்பத்தின் முன்னேற்றம் பொருளாதாரவாழ்வில் பெரியதாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மகதம் வளர்ந்தபோது, உஜ்ஜயினிபோன்றபலமாகாணமையங்களும் அப்பேரரசோடு இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

வீடுகளும் நகரஅமைப்பும்:

நகரங்கள் பொதுவாக ஆறுகளை ஒட்டி அமைந்திருந்தன. போக்குவரத்து வசதிக்காக இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இவை அகழிகளால் சூழப்பட்டிருந்தன. பாதுகாப்பிற்காகக் கோட்டைச் சுவர்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் அரசாங்கப் பணத்தை வைத்திருக்கும் கருவூலங்கள் இருந்ததாலும், வணிகமையங்கள் என்பதால் மக்களும் வணிகர்களும் செல்வமிக்கவர்களாக இருந்ததாலும் எப்போதுமே தாக்குதல் அபாயம் இருந்தது. இந்த நகரங்களின் செல்வம் அதிகரித்தபோது களிமண் செங்கல்லால் அல்லது சுட்ட செங்கல்லால் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் தரம் உயர்த்தப்பட்டது. நகரங்களில் சாக்கடைகள், உறைகிணறுகள், களிமண் குழிகள் ஆகியவசதிகள் இருந்தது. சுகாதாரம், குடிமை வசதிகள் இருந்ததும் தெரிகின்றன. வாழ்க்கைத் தரம் அதற்கு முந்தைய காலத்தை விட மெளரியர் காலத்தில் உயர்ந்திருந்ததை அகழ்வாய்வுகள் காட்டுகின்றன. வீடுகள் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்தன. நகரங்களில் உறைகிணறுகளும், கழிவுநீர் போக்குக் குழிகளும் இருந்தன. இரும்பால் செய்யப்பட்ட பல்வேறுவகையான பொருள்களின் பயன்பாட்டின் அளவும் அதிகரித்திருந்தது.

பாடலிபுத்திரம்:

பாடலிபுத்திரம் மௌரியப் பேரரசின் மாபெரும் தலைநகரமாகும். இது கங்கையும் சோன் நதியும் சங்கமமாகும் இடத்தில் ஒரு இணைகரத்தின் வடிவில் இருந்த பெரிய, செல்வமிக்க நகரம் என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது. இது 14 கிலோமீட்டருக்கும் அதிகமான நீளமும், சுமார் இரண்டரை கிலோமீட்டர் அகலமும் கொண்டது. வெளியே பாதுகாப்பிற்காக மரத்தாலான சுற்றுச் சுவர் இருந்தது. எதிரிகள் மீது அம்பு எய்வதற்காக இதில் ஆங்காங்கே ஓட்டைகள் இருந்தன. நகரத்திற்கு 64 வாசல்கள் இருந்தன. 570 கண்காணிப்புக் கோபுரங்கள் இருந்தன. சுவருக்கு வெளியே அகலமான, ஆழமான அகழி இருந்தது. அகழிக்கு ஆற்றிலிருந்து நீர் கொண்டுவரப்பட்டது. பாதுகாப்பிற்காகவும், கழிவுநீர் வடிகாலாகவும் அகழி பயன்பட்டது. நகரத்திற்குள் பல அழகிய அரண்மனைகள் இருந்தன. அதன் மக்கள் தொகை மிகவும் அதிகம். நகரம் 30 பேர் கொண்ட ஒரு கழகத்தால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. அசோகர் இங்கு பல தூண்கள் கொண்ட அரங்கை நிர்மாணித்து நகரத்தின் கம்பீரத்தை அதிகரித்தார்.

கலையும் பண்பாடும்:

இக்காலகட்டத்தின் பெரும்பாலான கலைப் படைப்புகளும் இலக்கியங்களும் அழிந்து போய் விட்டன. மௌரியர் காலத்தில் சமஸ்கிருத மொழியும் இலக்கியமும் இலக்கண ஆசிரியர் பாணினியின் (பொ.ஆ.மு. 500) படைப்புகளாலும், நந்தர்களின் சமகாலத்தவரும், பாணினியின் படைப்பிற்கு உரை எழுதிய வருமானகாத்யாயனராலும் செழுமை பெற்றன. பௌத்த, சமண இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் பாலி மொழியில் எழுதப்பட்டன. சமஸ்கிருதத்தில் பல இலக்கியப் படைப்புகள் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்டன என்று தெரிகிறது. இவை பிற்காலப் படைப்புகளில் குறிப்பிடப்பட்டாலும், இன்று கிடைக்கவில்லை.

இசைக்கருவிபாணர்கள், இசைநடனம், நாடகம் என இந்தக் காலகட்டத்தின் நிகழ்த்து கலைகள் பற்றி அர்த்தசாஸ்திரம் குறிப்பிடுகிறது. ஆடம்பரப் பொருள்களான நகைகள், தந்த வேலைப்பாடுகள், மர வேலைப்பாடுகள், கல் வேலைப்பாடுகள் ஆகியவை மௌரியக் கலையின் விளைவுகள்தான்.

மௌரிய பேரரசில் பலமதங்களும் சாதிகளும் சமூகங்களும் இணக்கமாக வாழ்ந்தன. அவர்களுக்குள் நேரடியான மோதல்களோ, கருத்து மாறுபாடுகளோ இருந்ததாக ஒரு குறிப்பு இல்லை. இக்காலகட்டத்தின் பலபகுதிகளில் இருந்த (பண்டைய தமிழகம் உட்பட) கணிகையர்களுக்கு சமூகப் படிநிலையில் ஒரு சிறப்பான அந்தஸ்து இருந்தது. அவர்களது பங்களிப்புகளும் உயர்வாக மதிக்கப்பட்டது.

